

สารศิษย์เก่า แพทย์ ม.จ.

The Alumni Association
of PSU Medicine
สื่อกลางระหว่าง

ศิษย์เก่า คณะ ศิษย์ปัจจุบัน
ปีที่ 6 ฉบับที่ 11 เดือน มกราคม - มีนาคม 2546

 กาญจนา กาญจนวong	 กิติ จิรรัตน์พิชัย	 นิตธิชัย จิรรัตน์พิชัย	 จิรา จันทวาน	 จิรรัตน์ เกียรติน	 จungsak นงกhit	 ชานทนา มหาสารคาม	 ชานทนา มหาสารคาม	 ชานทนา มหาสารคาม
 ศรีชัย สุริยวงษา	 จิตถม จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 จิรรัตน์ เกียรติน	 จิรรัตน์ เกียรติน	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 จิรรัตน์ เกียรติน	 นิตธิชัย จิรรัตน์
 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์
 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์
 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์
 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์
 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์
 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์
 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์	 นิตธิชัย จิรรัตน์

สัปดาห์พิเศษ
พ.ญ.เกศกนก เมืองไพศาล น.พ.วิษณุ อรุณธารี น.พ.สุภาพนวงศ์ ตั้งอุไรวรรณ

สารบัญ

จากใจคนบดี้ - จากนายกสมาคมฯ	3
สัมภาษณ์ พ.ญ.เกศกนก เมืองไพศาล	4
 น.พ.วิษณุ อรุณธารี	4
คุณคือคนเก่ง น.พ.ฐาปนวงศ์ ตั้งอุไรวรรณ	6
ความเคลื่อนไหวจากสมาคมฯ	9
พูดพร้อมภาพ	10
ใครทำอะไร ที่ไหน	12
ศิษย์ปัจจุบันเขียน	13
โน่นนิด นี่หน่อย	14
ศิษย์เก่าเล่าให้ฟัง	15
กิจกรรมศิษย์ปัจจุบัน	16
มาเยี่ยมมาเยือน	18
ข่าวฝาก	19

กองบรรณาธิการ ที่ปรึกษา น.พ.วีระพล จันทร์ดียิ่ง
 น.พ.พิเชฐ อุดมวัฒน์ บรรณาธิการ น.พ.ชนพันธ์
 ชูบุญ กองบรรณาธิการ น.พ.คมกริช ฐานิสโร
 น.พ.อนุพงศ์ นิติเรืองจรัส พ.ญ.กัณฑ์รัตน์
 สุนทรพันธ์ พ.ญ.สุภาภรณ์ ดิสไมเวทย์ พ.ญ.สิวนภรณ์
 อุบลชลเขตต์ น.พ.ปราโมทย์ ทานอุทิศ พ.ญ.สุภาพร
 โรยฉณี นศพ.ไอศรี อัครบวร นศพ.วันมกตา
 ขจรเดชกุล ช่างภาพ ช่างภาพ วารินทร์ ฝ่ายศิลป์
 ภาณี คำชัยณะ รูปเล่ม สุจิตต์น เรืองเริงกุลฤทธิ์
 พิมพ์ อมร อุไรรัตน์ สุวิทย์ พันธุ์ทอง ประสานงาน
 สุจิตต์น เรืองเริงกุลฤทธิ์

คณะกรรมการสมาคมศิษย์เก่าฯ
 นายกสมาคม น.พ.วีระพล จันทร์ดียิ่ง
 อุปนายกสมาคมฯ น.พ.พิเชฐ อุดมวัฒน์ น.พ.ชัช
 ตันติสารภรณ์ กรรมการสมาคมฯ น.พ.กอบประชงค์
 ตยัคคานนท์ น.พ.รุ่งโรจน์ กั้วพานิช น.พ.อติวิชัย
 จรุงศิริ น.พ.สมชาย หังไพศาล น.พ.กวีศา
 ชรรณคำภีร์ น.พ.อาดดี อ้อสกุล น.พ.สมศักดิ์
 เสรีอภิวัฒน์ น.พ.ธีระ พิรัชวิสุทธิ์ พ.ญ.กอบกุล
 ตั้งสินมั่นคง น.พ.คมกริช ฐานิสโร น.พ.ชนะวัฒน์
 บุญเรือง น.พ.สมฤทธิ์ จันทร์ประทีป น.พ.ชนพันธ์
 ชูบุญ

บรรณาธิการพิเศษ

แต่ละปีที่ผ่านมา เวลาดูเหมือนช่างรวดเร็วเสียเหลือเกิน นี่ยังเข้าสู่ปีที่ 31 ของคณะแพทยศาสตร์ สงขลานครินทร์แล้ว
 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2546 ที่ผ่านมาก ได้มีโอกาสไปร่วมงานปัจฉิมนิเทศนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ซึ่งกำลังจะเป็นหมอในไม่ช้านี้ มีคณาจารย์
 มาร่วมงานมากมาย ท่านที่อาวุโสหน่อย หรือไม่ก็เป็นหัวหน้าภาควิชาได้สลับกันขึ้นไปแสดงความยินดี ให้โอวาท และอวยพร จบด้วยการผูกข้อมือ
 ด้วยด้ายสีเหลือง สีขาว และมอบภาพถ่ายของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีนี้ให้ด้วย

ช่วงเวลาเดียวกันนี้ของทุกปี จะเป็นช่วงที่อาณาเขตรอบรั้ว ม.อ. มีสีส้มมากที่สุด เพราะว่าเหล่าใบไม้พันธุ์ต่างๆ ต่างแย่งชิงกันผลัดและผลิ
 ใบแทบจะพร้อมกัน สัญญาณแรกก็คือ ต้นทองหลวงเริ่มออกดอกสีแดงสด ใบยางก็ทยอยกันเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล และปลิดตัวเองออกจากลำต้น
 สมัยก่อน เมื่อยามที่หน้า ม.อ. ยังไม่มีห้างใหญ่ เวลาขับรถเข้าเมือง สมัยก็จะตัดเอาใบยางแห้งๆ ลงมาโปรยปรายบนถนนครั้งละปริมาณมากๆ
 เวลาขับรถเข้า ม.อ. บนภูเขาที่ขอบรั้ว ก็จะมีสีส้มมน้ำตาลแดงและเขียว ใครที่เคยออก COM MED ตอนที่ 2 น่าจะเคยสัมผัสและจดจำกับ
 บรรยากาศเหล่านี้ได้ดี

หมอ ม.อ. รุ่นที่ 25 กำลังจากรั้วเราออกไป เพื่อเผชิญกับความไม่แน่นอนที่เข้มข้นของโลกภายนอก ศรีตรังขอเล็กน้อยเหล่านี้จบออกไป
 ด้วยความสดชื่นแจ่มใส ดอกที่งามนี้ได้เกิดจากการหมั่นพรวนดิน ดูแลและรักษาจากคณาจารย์เท่านั้น หากแต่เราเป็นศรีตรังพันธุ์ดีแล้วใช้
 ความต้านทานต่อโรคภัยจากข้างนอก ก็จะช่วยให้ออกดอกที่ผลิบานอยู่นั้น ดูโดดเด่นเป็นสง่าไม่แพ้ที่ใดเลย

ขอให้ภาควิชาภูมิใจในความเป็นสงขลานครินทร์ครับ

จากใจคนบดี

คณะแพทยศาสตร์ ยึดมั่นในการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง ด้วยความเชื่อว่าคุณภาพที่ดีที่สุดเป็นสิ่งที่ต้องก้าวไปเรื่อยๆ อย่างไม่หยุดยั้ง นอกจากนี้ ยังมีความมุ่งมั่นที่จะผลิตแพทย์ ม.อ. ให้มีคุณภาพ คุณธรรม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่งของวิชาชีพให้เป็นสิ่งที่พึ่งพาของสังคมได้ คณะแพทยศาสตร์ ขอให้ขวัญและกำลังใจแก่ศิษย์เก่าทุกท่านที่ปฏิบัติงานด้านการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขแก่ประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถมาโดยตลอด หลักสำคัญที่พึงระลึกไว้เสมอ คือ การบริการเพื่อผู้ป่วยให้ผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางในการพิจารณาว่าจะดำเนินการหรือให้บริการอย่างไร ถ้าสิ่งนั้นทำให้ผู้ป่วยได้ประโยชน์เพิ่มขึ้น ประหยัดเวลา ประหยัดเงินทอง ค่าใช้จ่าย มีความสบายกายและใจมากขึ้น แนวทางนั้นคือแนวทางที่ถูกต้อง จงเชื่อมั่นและภูมิใจในสถาบันและสิ่งดีๆ ที่ได้ทำ หวังว่าศิษย์เก่าทุกท่านมีความสุขกาย สุขใจ พบแต่ความสำเร็จ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

รศ.น.พ.กิตติ ลิ้มอภิชาติ
คณบดีคณะแพทยศาสตร์

จากนายกสมาคมฯ

เวียน กิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์

หลายเดือนที่ผ่านมาผมมีเรื่องเกิดขึ้นมากมาย ตั้งแต่แรกคือสงครามอิรัก ตั้งแต่สองคือ Severe Acute Respiratory Syndrome (SARS) โดยเฉพาะ SARS มีความเป็นไปได้ที่สถานการณ์จะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามโปรด “ระวัง” อย่างถึงขั้น “ระแวง” เพราะ

อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพจิต

มีเรื่องที่ยากขอความเห็นและข้อเสนอแนะจากพวกเราทุกคน เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนากาได้ด้านการแพทย์และสาธารณสุข เพราะผมกำลังรวบรวมเพื่อเสนอต่อกลุ่มนักวิชาการอิสระ เพื่อจัดทำ Bottom up strategic plan คาดว่าจะมีการสัมมนาเรื่องนี้กันในราวต้นเดือนพฤศจิกายน 2546 โปรดส่งมาที่ผม e-mail : cverapol@ratree.psu.ac.th หรือ verapol@cottissa.org

ความต้องการคือ “ความเกรงใจ” ที่มองข้ามไป เปรียบเสมือนการเล่นแบบมินิตันประเภทคู่ ในระหว่างผู้เล่นสองคน มีพื้นที่หนึ่ง ซึ่งเมื่อโดนตบลูกไม้จุดนั้น ผู้เล่นสองคนนั้นจะเบี่ยงกันรับ หรือ คาดว่าอีกคนหนึ่งจะเป็นผู้รับแทน ผมอยากได้ยุทธศาสตร์ตรงจุดนั้นนั่นเอง

นักวิชาการกลุ่มผมคณะนี้คิดว่า ในอนาคตเราจำเป็นต้องมีเครือข่ายด้านการแพทย์และสาธารณสุขในลักษณะ Governmental nongovernment organization อันเป็นเครือข่ายหลักของภาคเอกชนที่เสริมโดยภาครัฐการ ผู้ที่สนใจสมัครได้ที่ผม โดยแจ้งเฉพาะชื่อ ที่อยู่ ตำแหน่งงาน และ e-mail address ฝากบอกต่อไปยังผู้สนใจอื่นด้วย ขอขอบคุณครับ

รศ.น.พ.วิระพล จันทร์ดียิ่ง
นายกสมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์

สัมภาษณ์ศิษย์เก่า -- ศึกษาต่อต่างประเทศ --

น.พ.ธนพันธ์ ชูบุญ เรียบเรียง

หลังจากจบหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต แพทย์ส่วนหนึ่งสมัครเข้าทำงานเป็นแพทย์ใช้ทุนที่โรงเรียนแพทย์ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะทาง บางส่วนไปปฏิบัติงานตามโรงพยาบาลต่างๆ ทั้งโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป หรือโรงพยาบาลชุมชน เมื่อครบกำหนดการใช้ทุนก็มักพยายามหาทุนเพื่อเข้าไปศึกษาต่อในสาขาที่ตนเองต้องการ หรือไปศึกษาต่อโดยไม่ใช้ทุนก็มี อีกทางเลือกหนึ่งของผู้ที่เรียนจบ คือ การไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ ไม่ว่าจะไปเองหรือรอรับทุนจากรัฐบาล หรือด้วยวิธีการใดก็ตามแต่ สารศิษย์เก่าๆ ฉบับนี้ขอถือโอกาสแนะนำคุณหมอ 2 ท่าน ซึ่งผู้เขียนรู้จักดี คนแรกเรียกจนคิดปากว่าพี่อ้อย ซึ่งไปเรียนต่อจากต่างประเทศมาจนจบแล้ว และน้องตึก (ปกติเรียกว่า ตึก) ที่กำลังจะไปเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านทุกท่านที่กำลังมีความฝัน หรือบางคนอาจได้รำลึกถึงความหลัง ได้รู้จักกัน

สาร : ช่วยกรุณาแนะนำตัวเองหน่อยครับ

น.พ.วิษณุ : น.พ.วิษณุ อุดมธวัช รหัสนักศึกษา 3525057 จบการศึกษาปี พ.ศ. 2542 เป็นศิษย์เก่ารุ่นที่ 20 ครับ ตอนจบใหม่ๆ ไปเป็นหมอมือที่โรงพยาบาลปทุมธานี และไปเป็นแพทย์ใช้ทุนต่อที่โรงพยาบาลบางปะอิน อีก 2 ปี

สาร : กำลังจะไปศึกษาต่อที่ไหน

น.พ.วิษณุ : ผมกำลังจะไปศึกษาต่อในสาขาอายุรกรรม ที่ Christ Medical Center, University of Illinois รัฐ Illinois ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะเริ่มเรียนราวปลายเดือนมิถุนายนนี้

สาร : ทำไมจึงต้องไปเรียนต่ออเมริกา

น.พ.วิษณุ : เพิ่งคิดจะไปเรียนต่อเมืองนอกตอนเป็น intern เพราะมีความรู้สึกว่าการเรียนต่อในเมืองไทยเริ่มยากขึ้น ทุนมีจำนวนจำกัด เนื่องจากรัฐบาลสนับสนุนการเรียนต่อในสาขา Family Medicine มากขึ้น ทุนอายุรกรรมจึงไม่ค่อยมี อีกประการหนึ่งคือ ต้องการไปหาประสบการณ์ชีวิตให้กับตัวเองด้วย

สาร : เตรียมตัวอย่างไร

น.พ.วิษณุ : ผมเริ่มเตรียมตัวขณะที่กำลังใช้ทุนปีที่ 2 โดยการเรียนพิเศษ

สาร : พี่อ้อยทำสอะไรครับ

พ.ญ.เกศกนก : พ.ญ.เกศกนก เมืองไพศาล นามสกุลเดิม ซออาพัทธ์ ค่ะ รหัส 3225003 ตอนเรียนจบได้ไปเป็น intern อยู่ที่โรงพยาบาลหาดใหญ่ และเป็นแพทย์ใช้ทุนแผนกสูติรีเวชวิทยา ที่เดียวกันอีก 2 ปี

สาร : ไปศึกษาต่อที่ไหนมาครับ

พ.ญ.เกศกนก : พี่ไปเรียนสาขา internal medicine ที่อเมริกา ตั้งแต่ปี พ.ศ.2541 โดยใช้เวลาเรียน 3 ปี เหมือนกับการเรียนต่อเมืองไทยเลย

สาร : เตรียมตัวมาแต่ไหน

พ.ญ.เกศกนก : การเตรียมตัวเพื่อไปเรียนต่อ พี่ใช้เวลาสามเกือบปี คือเริ่มอ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ USMLE ตั้งแต่ตอนเป็น intern อยู่ที่โรงพยาบาลหาดใหญ่ พบจบจาก intern ก็สอบ USMLE step 2 ซึ่งเกี่ยวกับ clinical science ก่อน เพราะเป็นเนื้อหาที่พวกเราได้ใช้ในการทำงานทุกๆ วันในช่วงที่เป็น intern หลังจากนั้นอีก 6 เดือนก็สอบ USMLE step 1 ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ basic science และ TOEFL

อ่านหนังสือด้วยตัวเอง และทำข้อสอบเก่าเยอะๆ ใช้เวลาในการเตรียมตัวสำหรับการสอบทั้ง step 1, 2 และการสอบ TOEFL ประมาณ 1 ปีกว่าๆ

สาร : ข้อเสนอแนะสำหรับรุ่นน้องที่อยากจะไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศ

น.พ.วิษณุ : การไปเรียนต่อที่อเมริกานั้น ไม่ยากอย่างที่คิด แต่ต้องมีเวลาในการเตรียมตัว ขึ้นแรกต้องผ่านการสอบ USMLE step 1 และ 2 การสอบ TOEFL รวมทั้ง CSA ซึ่งย่อมาจาก Clinical Skills Assessment หรือการสอบ OSCE นั้นเองครับ ซึ่งเราสามารถขอใบสมัครผ่านทาง internet หรือสมัคร online ได้ที่ website www.ecfm.org หลังจากสอบผ่านทุกอย่างแล้ว ก็สามารถไปสมัครตามโรงพยาบาล หรือโรงเรียนแพทย์ต่างๆ ได้ โดยกรอกใบสมัครทาง internet โดยผ่านหน่วยงานกลางที่มีชื่อว่า Electronic Residency Application System (ERAS) ซึ่งเป็นตัวเชื่อมโยงให้เราส่งใบสมัครไปที่ต่างๆ ที่เราได้เลือกไว้ ซึ่งต้องใช้เอกสารเพิ่มเติม ดังนี้ คือ letters of recommendation, transcript, จดหมายจากคณบดีของเรา (Dean's letter) และเรียงความเกี่ยวกับตัวเราที่เป็นภาษาอังกฤษ (Resume) ถ้ามีโรงพยาบาลใดสนใจตัวเรา เขาก็จะเรียกตัวไปสัมภาษณ์ เพื่อที่เขาจะได้รู้เกี่ยวกับตัวเรามากขึ้น และเราเองก็จะได้ไปเห็นโรงพยาบาลของเขาด้วย

พอเราไปสัมภาษณ์ตามที่ต่างๆ แล้ว เราก็ต้องเลือกโรงพยาบาลที่เราชอบหรือต้องการมากที่สุดตามลำดับ โดยเลือกผ่านทาง internet เช่นกันครับ ต้องผ่านทาง National Residency Matching Program (NRMP) หรือที่เรารู้จักกันว่า Matching นั้นเอง ซึ่งโรงพยาบาลต่างๆ เขาก็จะจัดอันดับของแพทย์ที่มาสัมภาษณ์ ตามลำดับที่เขาต้องการ ซึ่งถ้าตรงกันก็จะได้เรียนพอดี

ขอสรุปประเด็นสำคัญๆ อีกครั้งนะครับ

1. พยายามสอบให้ได้ USMLE step 1 และ 2 ให้ได้คะแนนมากๆ เกรดตอนเรียนมีน้ำหนักไม่มากเท่ากับคะแนน USMLE
2. วางแผนการเรียนการสอบช่วงต่างๆ ให้เหมาะสม จะได้สมัครทัน ถ้าให้ตีความสอบทุกอย่างให้ครบภายในช่วงเดือนกรกฎาคมหรือสิงหาคม เพราะจะเริ่มมีการสมัครสอบตามโรงพยาบาลต่างๆ ในช่วงเดือนกันยายน การสอบสัมภาษณ์จะอยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงมกราคม และผล matching จะออกกลางเดือนมีนาคม แล้วจึงเริ่มเรียนในช่วงเดือนกรกฎาคม
3. พยายามรู้จักรุ่นพี่ หรือแพทย์ไทยในอเมริกาไว้ ซึ่งพวกเขาจะช่วยเราได้มากเลยครับ

สาร : ถ้ามีคนอยากคุยด้วย

น.พ.วิษณุ : ถ้ามีคำถามเพิ่มเติมหรืออยากติดต่อขอคำแนะนำ สามารถติดต่อได้ที่ e-mail : tudtick@hotmail.com

สาร : ทำไมต้องเป็นอเมริกา

พ.ญ.เกศกนก : เป็นความอยากรู้ อยากเห็นของเด็กที่เพิ่งเรียนจบจากโรงเรียนแพทย์ เห็นแต่ตำราที่มาจากอเมริกา ซึ่งชอบเขียนอะไรที่เราทำไม่ค่อยได้ จึงอยากไปเพื่อที่จะได้รู้และเห็นว่า ที่นั่นเขาอยู่และเรียนกันยังไง

สาร : สอบ USMLE ยากมาก

พ.ญ.เกศกนก : คิดว่าไม่ยาก หากเราตั้งใจอ่านจริงๆ เขามีวัตถุประสงค์อยู่แล้วว่าอยากให้เราทำอะไร เราก็อ่านหนังสือไปตามนั้น โดยเลือกหนังสือที่เราอ่านแล้วสามารถเข้าใจได้ง่าย อีกอย่างหนึ่งคือ ได้อ่านหนังสือแล้วเอาไปใช้ในการดูแลคนไข้ด้วย จึงจดจำได้ดี

สาร : ปัญหาเรื่องภาษา

พ.ญ.เกศกนก : มีปัญหาหนัก เพราะเราแค่อ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้ แต่ฟังและพูดไม่ค่อยถนัดเลย เรียนภาษาอังกฤษก็ไม่เก่งมาตั้งแต่ไหนแต่ไร แต่ยังไงคิดแล้วว่าต้องไปเรียนที่อเมริกาให้ได้ จึงใช้ความพยายามอย่างที่สุด เริ่มจากหัดอ่านข่าวภาษาอังกฤษ ฟังข่าวและดูหนังดูทีวีรายการภาษาอังกฤษ และหาโอกาสพูดคุยกับเพื่อนชาวต่างประเทศ จนในที่สุดก็เก่งขึ้นมากพอสื่อสารได้แล้วรู้เรื่องทั้ง 2 ฝ่าย

สาร : รุ่น 17 นี้ไปเรียนต่อที่ต่างประเทศหลายคน

พ.ญ.เกศกนก : เพชร นทสร ถือว่าเป็นคนแรกของรุ่นที่ไป หลังจากนั้นก็อีก 1 ปี ก็เป็น ต้น วัชร, อ่อน ชนันนตร์, สุทัศน์, แม็คเอและแม็คบี ส่วนที่เป็นคนสุดท้ายที่ไป

สาร : เพื่อนๆ มีส่วนทำให้เราได้เรียนต่อมากไหม

พ.ญ.เกศกนก : มีส่วนอย่างมากเลย ช่วยกันอ่านหนังสือ ติวข้อสอบ พอไปสัมภาษณ์ที่โน่น ก็ยังช่วยติวการสอบสัมภาษณ์ให้อีก และยังหาโรงพยาบาลที่จะไปสอบสัมภาษณ์ให้ด้วย

สาร : มีอะไรจะบอกน้องๆ ที่มีความอยากอยู่ในขณะนี้

พ.ญ.เกศกนก : คงต้องตามตัวเองก่อนว่า อยากได้อะไรจากการไปเรียนต่อที่อเมริกา การสอบเพื่อจะไปเรียนต่อ นั้น ไม่ยากหากตั้งใจจริง แต่บางคนไปแล้วผิดหวังไม่เป็นอย่างที่คิด เพราะเป็น resident ที่ไม่ต้องการงานหนักมาก ตั้งแต่ 7.00 - 19.00 น. สิ่งแวดล้อมก็แปลกใหม่ ต้องมีการปรับตัวอย่างมาก

สาร : ทำไมจึงกลับเมืองไทย

พ.ญ.เกศกนก : อยากใช้ความรู้ความสามารถของตัวเองในการช่วยเหลือคนไทยมากกว่า ไปอเมริกาได้สมความตั้งใจ ได้เรียนรู้ทั้งทางวิชาการและประสบการณ์หลายๆ อย่างตามความต้องการของตัวเองแล้ว จึงกลับมาสนองคุณแผ่นดินบ้าง

สาร : เมื่อไหร่จะมีลูก

พ.ญ.เกศกนก : ไม่บอก

คุณคือคนเก่ง

นายแพทย์ธิดิกร วาณิชกุล สัมภาษณ์

ถ้าจะเอ่ยถึงศิษย์เก่าที่กำลังมีชื่อเสียงอย่างมากในขณะนี้ คงไม่มีใครไม่รู้จัก น.พ.ฐาปนวงศ์ ตั้งอุไรวรรณ ผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็น กรรมการแพทยสภา แต่หลายคนอาจจะไม่รู้ว่า ท่านเป็นศิษย์เก่า ม.อ. รุ่นที่ 4 ท่านเป็นทั้งนักศึกษาและนักกิจกรรมของคณะที่น่าสนใจคนหนึ่ง หลังจากจบไปทำงานแล้ว ก็ยังมีกิจกรรมที่สำคัญทำอย่างต่อเนื่อง สารศิษย์เก่าฯ ฉบับนี้ จึงขอถือโอกาสอันดีนี้ แสดงความยินดีต่อท่าน และแนะนำท่าน หรือมาช่วยกันหรือฟื้นความหลังที่น่าจดจำมาฝากให้ท่าน ผู้อ่านได้รับทราบครับ

สมัยเรียนที่ ม.อ. พี่ได้สร้างวีรกรรมอย่างหนึ่ง ที่หลายคนโดยเฉพาะรุ่นน้องไม่ทราบกันมาก่อน อยากให้พี่ช่วยเล่าให้ฟังหน่อยครับ : ตอนที่ผมเข้าเรียนเป็นนักศึกษารุ่นที่ 1 มีนักศึกษาทั้งหมดวิทยาลัยประมาณ 900 คน คณะแพทย์ของเราอยู่ระหว่างการสร้าง สร้างได้แค่ฐานใช้งบประมาณ 50 กว่าล้าน ก็หมดงบประมาณ จะต้องหางบประมาณเพิ่มอีก 108 ล้านบาท จึงจะสร้างต่อจนสำเร็จโครงการได้ ตอนนั้นรุ่น 4 ของพวกเรากำลังจะขึ้นปี 6 ผมกำลังเรียนแผนกอายุรกรรม ซึ่งถ้าสร้างไม่เสร็จ พวกผมต้องไปเรียนที่โรงพยาบาลหาดใหญ่เหมือนรุ่นก่อนๆ และรุ่นน้องอีกหลายรุ่นก็ยังไม่สามารถเรียนที่ ม.อ. ได้ ทางคณะฯ จึงของบประมาณในการก่อสร้างเพิ่มเติม ซึ่งตอนนั้นประมาณปี 2524 สมัยที่ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี รุ่นน้องจึงมาปรึกษาผมให้มีการเคลื่อนไหวเรียกร้องให้งบประมาณผ่าน ครม. ผมบอกว่าผมก็อยู่ปี 6 แล้วนะ ผมทำกิจกรรมมาตั้งแต่ปี 1 ตอนปี 5 ก็เป็นประธานองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พอปี 6 จะพัก ก็เป็นรองประธานรุ่น 4 โดยมี น.พ.สมชาย ทั้งไพศาล เป็นประธานรุ่น น้องๆ รุ่น 7 บอกผมว่า หากพี่ไม่ทำ รุ่นน้องจะทำเอง ผมคิดว่าถ้าน้องๆ ทำอาจเป็นไปได้ยาก ผมจึงตกลงจะทำ แต่ทุกคนต้องร่วมมือกัน การเคลื่อนไหวครั้งนี้ ไม่ใช่เคลื่อนไหวเฉพาะคณะแพทย์ แต่ต้องมีการเคลื่อนไหวทั้งมหาวิทยาลัย เพราะว่าทุกคนในมหาวิทยาลัย ต้องพึ่งพา คณะแพทย์ยามเจ็บไข้ได้ป่วย ในครั้งนั้นองค์การนักศึกษาก็ร่วมด้วย ผมเริ่มเคลื่อนไหวโดยให้ข้อมูลต่างๆ ทุกชั้นทุกคณะในมหาวิทยาลัย และปรึกษาอาจารย์ด้วย เพราะผมอยู่ปี 6 แล้ว อาจารย์ก็บอกว่าหากผมสอบตกสามารถสอบเสริมได้ อาจารย์เองก็ให้ความสนับสนุนให้เดินทางขึ้นกรุงเทพฯ เพื่อยื่นหนังสือต่อ ครม. แจ้งความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น โดยอาจารย์จะช่วยเหลือค่าเดินทาง ในการไปกรุงเทพฯ ครั้งนี้ มีทั้งหมด 7 คน มีพยาบาลด้วย 2 คน ไปพักกันที่บ้านพี่ตี๋ สมชาย ซึ่งก็ไปด้วย

นายแพทย์ฐาปนวงศ์ ตั้งอุไรวรรณ กรรมการแพทยสภา

วันที่เข้ายื่นหนังสือต่อ ครม. ทางมหาวิทยาลัยปิดเรียน ประทั่งทุกคณะ ท่านจำลองเป็นผู้รับเรื่อง พวกเราได้รับคำชมว่านักศึกษาชุดนี้เรียบร้อย เชนึกว่าเราจะมาประท้วงซึกๆ...ไม่ใช่... เราแค่มาบอกความทุกข์ว่าหากไม่ได้งบประมาณ 108 ล้านบาท คณะแพทย์ก็ไม่สามารถเปิดได้ ประชาชนก็จะเดือดร้อน ซึ่งคณะแพทย์เป็นความหวังของคนทางภาคใต้ปรากฏว่า ครม. อนุมัติงบประมาณ 108 ล้านบาท สมัยนั้นเยอะแยะครับ (ปี พ.ศ. 2524) ปรากฏว่าคณะแพทย์ได้สร้างต่อและเปิด 100 เตียงแรกหลังจากผมจบแล้ว รุ่นผมเองก็ไม่ได้เรียนที่คณะ รุ่นแรกที่ได้เรียนที่คณะแพทย์คือรุ่น 5 ผมคิดว่าเราได้รับความร่วมมืออย่างสูงจากอาจารย์ นักศึกษาทุกคณะ ตอนนั้นค่อนข้างเหนื่อยเพราะต้องตื่นแต่เข้าไปคณะต่างๆ พยาบาลบ้าง เภสัชบ้าง พุดให้เขาฟังว่าทำไมเราต้องเคลื่อนไหวร่วมกัน เป็นผลประโยชน์ร่วมกันทั้งนักศึกษาและประชาชนข้างนอก และมองว่าบาเปรมเป็นคนดี เราต้องชนะแน่ๆ แต่ปัญหาคือเราจะมีการประท้วงอย่างไรให้ละมุนละม่อม ผลการเคลื่อนไหวในครั้งนั้นทำให้พวกเรามาที่เรียนจนถึงปัจจุบันนี้ เรื่องแบบนี้ควรถ่ายทอดให้รุ่นน้องๆ ฟัง เพื่อให้ทราบว่ารุ่นพี่ๆ เขาลำบากกันมากแค่ไหน เราต้องมีความตั้งใจช่วยเหลือคณะฯ และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คณะแพทย์ของเราไม่ได้ตั้งมาได้ง่ายๆ เราต้องมีวีรกรรมอันนี้ ไม่เหมือนคณะแพทย์ที่อื่นๆ ที่เขาไม่ต้องผ่านร้อนนรกหนาวอย่างนี้ ของเรามีจุด turning point ถ้าไม่มีตรงนั้นคงลำบากมาก ทำให้ผมรู้สึกภาคภูมิใจจนถึงทุกวันนี้ และรุ่นน้องเองก็ไม่สามารถว่าเราได้ว่าตัดช่องน้อยแต่พอตัว นศพ. ปี 1-6 จะรู้จักผมหมด รวมทั้งอาจารย์และคณบดี

แล้วพี่สอบผ่านไหมครับ : ผลสอบตอนปี 6 ข้อสอบ 600 ข้อ ก่อนจะจบ จำไม่ได้ว่าเค้าเรียกว่าอะไร ..ผมตก.. ตกทั้งหมด 3 คน ทางคณบดีและกรรมการประชุมกันแล้วให้ผมผ่าน อีก 2 คนให้สอบเสริม ที่ผ่านมาผมสอบผ่านทั้งหมด สอบตกแค่ข้อสอบ 600 ข้อนี้

ชมรมแพทย์เพื่อวิชาชีพแพทย์ หรือ ชพพ. มีที่มาอย่างไร ทำไมถึงได้เป็นแกนนำของชมรมได้ครับ : ชมรมแพทย์เพื่อวิชาชีพแพทย์เกิดที่โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า คือเมื่อปี 2543 มีกฎหมายชั้นสูตรพลีกศพออกมาให้แพทย์ออกชั้นสูตรศพการตายที่ผิดธรรมชาติ 7 อย่าง ซึ่งไม่เป็นธรรมเลยที่จะให้หมอซึ่งเรียนนิติเวชมา 12 ชม. 3 ยูนิค อยู่ๆ มาออกไปแทนนิติเวชแพทย์ กฎหมายออกมากโดยผ่านแพทยสภา และปลัดเจ้ากระทรวง พวกผมก็คิดว่าอย่างนี้ไม่ยุติธรรม จึงคุยกันที่โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า รวมตัวกันประท้วง เข้าชื่อคัดค้านกฎหมายฉบับนี้ โดยมีสโลแกนว่า "ไปแต่วิสามัญ นอกนั้นให้ส่งโรงพยาบาล" คือถ้าตายโดยวิสามัญฆาตกรรม เราจะไปชั้นสูตรา ร่วมกับปลัดปกครอง อัยการ เจ้าที่ที่ตำรวจ นอกนั้นการตายอีก 5 ประเภท ให้ส่งมรโรงพยาบาล เราจะไม่ออกไป เพราะว่างานประจำก็เสีย และค่าตอบแทนก็ไม่มี on call ตลอด 24 ชม. ไม่ได้เงินเลย ยกเว้นออกไปได้ 800 บาทต่อศพ ผมรวบรวมรายชื่อแพทย์ทั้งประเทศได้เกือบ 3,000 รายชื่อ

ปัจจุบันชมรมมีส่วนผลักดันให้ผู้เข้าสมัครเลือกตั้งแพทยสภาได้รับการคัดเลือกถึง 8 คน ผมเป็นแกนนำคัดค้านร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติโดยเฉพาะมาตรา 41, 42 ซึ่งตอนนี้กำลังจะตัดมาตรา 42 และปัญหาอีกอย่างตอนนี้คือ พ.ร.บ. ยา มีเนื้อหาห้ามแพทย์ที่คลินิกจ่ายยา ซึ่งเรากำลังคัดค้านอยู่และคงเป็นประเด็นใหญ่ในอนาคต ตอนนี้ยังไม่ออกมาเป็น พรบ. เป็นร่างซึ่งกำลังอยู่ในกระทรวงสาธารณสุข ในการคุยกันเนอกรอบ เราไปค้นพบหลักฐานว่าแพทย์สามารถจ่ายยาได้ตามหลักสากล ตามที่แพทย์ต่างประเทศไม่จ่ายยานั้น มีเหตุผลหลายอย่าง แต่เขามีสิทธิจ่ายยาได้ การจ่ายยาเป็นขั้นตอนหนึ่งในการบำบัดรักษาโรค ตามมาตรา 4 พ.ร.บ. ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม การห้ามจ่ายยาในคลินิกเป็นเรื่องของผลประโยชน์ของเภสัชกรกลุ่มหนึ่ง เขาอ้างว่าต้องทำตามมาตรฐานสากล ซึ่งมาตรฐานสากลไม่ได้ระบุไว้อย่างนั้น เมื่อเราเข้าไปในแพทยสภา สิ่งทีทุกคนที่เป็น ชพพ. ต้องทำคือ ทำอย่างไรให้แพทย์เกิดความสามัคคีในการร่วมผลักดันวิชาชีพ

ในนามกลุ่มแพทย์ที่คัดค้านเรื่องนี้ ตอนนั้นยังไม่เป็นชมรม ทำให้คุณากร ซึ่งเป็นรัฐมนตรี ได้รับรู้และแต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขกฎหมายเรื่องนี้ แต่ก็คงยาก เพราะมันเป็นกฎหมายออกมาแล้ว การตายอีก 5 ประเภท เราเรียกร้องได้แค่ประเภทเดียวที่เราไม่ต้องไปคือ การตายไม่ทราบสาเหตุ การฆ่าตัวตายและผู้อื่นทำร้ายร่างกายตายยังต้องไป ซึ่งกำลังแก้ไขใน ครม. สรุปว่าการเรียกร้องครั้งนี้ทำให้เกิดการตื่นตัวระหว่างแพทย์ จึงมองว่าเราอาจจะตั้งชมรมขึ้นมา ดังนั้นการตั้งชมรมนี้เกิดจากการเรียกร้องให้แก้ไขกฎหมายชั้นสูตรพลีกศพที่นี้แหละ ซึ่งผมเป็นแกนนำร่วมกับหมออีกท่านหนึ่ง โดยผมเป็นประธาน และเมืองคัมภ์แพทย์ของโรงพยาบาลพระนั่งเกล้ามีส่วนร่วมด้วย

ของเรา ซึ่งตอนนี้เริ่มตกต่ำ สิ่งตกจากผลเอ็นทรานซ์ปีล่าสุด คะแนนสูงสุดไม่ใช่แพทย์นะครับ ผมเคยพูดไว้ว่าคนจะเริ่มหันหลังให้กับวงการแพทย์ คนที่อยู่ในราชการจะออกไปเอกชน อยู่เอกชนหรือรัฐบาลจะเริ่มออกสู่อชีพอื่น แพทย์จะน้อยลงขณะที่คนไข้เพิ่มมากขึ้น เพราะมีการบีบคั้นเรื่องกฎหมายและการฟ้องร้อง ความคาดหวังของผู้ป่วยค่อนข้างสูง จรรยาวิชาชีพของหมอมืออยู่ แต่เราขาดขวัญและกำลังใจ เราจะทำยังไงให้แพทย์ทั่วประเทศรวมตัวกันให้มากที่สุด หากเรายังไม่เห็นความสำคัญของการรวมตัว กลุ่มอื่นจะกินเรา เราจะหมดคุณค่าไปเรื่อยๆ หลังจากมี ชพพ. ตอนนี้มีเครือข่ายแพทย์คลินิกแห่งประเทศไทย

ไทยขึ้นมา และหวังอย่างยิ่งว่าจะมีเครือข่ายองค์กรแพทย์แห่งประเทศไทย
ไทย อยากให้พวกเราติดตามข่าวสาร มีอะไรก็ช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งพวกที่อยู่นอกแถว เราต้องช่วยให้พวกเขาเข้าแถว พวกนี้แหละ
จะทำลายพวกเรา พวกนี้ 0.01% ทำให้อีก 99.99% พังทลาย คนเหล่านี้
มีจริง แต่ผมคิดว่ามีน้อยมาก มีไม่ถึง 20 คน ต่อไปพวกนี้ต้องโดนจัดการ
เพราะเราเริ่มมีเครือข่ายคลินิกแห่งประเทศไทย ผมก็เป็นผู้ร่วมก่อตั้ง
ซึ่งต่อไปอาจเป็นสมาคม คล้ายสมาคมโรงพยาบาลเอกชนก็ได้ การที่ตั้ง
สมาคมคลินิกแห่งประเทศไทย ก็เพื่อคานอำนาจสมาคมโรงพยาบาล
เอกชน เป็นการ take balance ระหว่างคลินิกและโรงพยาบาลเอกชน

ศิษย์เก่ามีส่วนให้กำลังใจและสนับสนุนการเลือกตั้งอย่างไร : ศิษย์เก่า
ช่วยได้เยอะมาก ผมเห็นศิษย์เก่าเราเป็นแพทย์ดีเด่นด้านต่างๆ มากมาย
เช่น แพทย์ ม.อ. ดีเด่น แพทย์ชนบทดีเด่น อีกทั้งอาจารย์ แต่ทำไมไม่เคย
มีใครมาทำงานแพทยสภา ซึ่งมีความสำคัญต่อแพทย์มาก ผมจึงขอเป็น
คนแรกของ ม.อ. ที่เข้าไปทำงานแพทยสภา ซึ่งก็เป็นส่วนผลักดันจาก
ศิษย์เก่า ม.อ. ทั้งหมดเกือบ 2,000 คน

เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่กรรมการแพทยสภา มีความหนักใจแค่ไหน :
ผมหนักใจ ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกคาดหวังไว้มาก ส่วนหนึ่งเพราะ ซพพ.
8 คนไม่มีประสบการณ์ด้านการทำงานแพทยสภามากเลย มีแต่ใจ อีก 30
คน เป็นคนเก่าเกือบ 90% เราจะทำอะไรให้ทุกคนเห็นว่าถึงยุคสมัย
แล้วที่เราจะปฏิวัติวิชาชีพเรามาก ที่ผ่านมากแพทยสภาถูกการเมืองคลุมอย่าง
สิ้นเชิง บางคนใช้แพทยสภาเป็นบันไดไต่เต้า บางคนให้แพทยสภาหาผล
ประโยชน์ และเพื่อดูแลผลประโยชน์ของตัวเอง ทำให้กฎหมายเกี่ยวกับ
แพทย์ถูกละเลย เช่น กฎหมายชั้นสูตตรพลิกศพ พรบ.ยา กฎกระทรวง 9
ฉบับ เป็นลูกโซ่ทำให้เกิดความท้อแท้และหมดหวังต่อวิชาชีพเรา ที่ผ่านมาก
3-4 เดือน ในกลุ่ม ซพพ. ที่เข้าไปในแพทยสภาทำงานได้มาก โครงการ
ต่อเนื่องที่เห็นได้ชัดคือการแก้ไขการขาดแคลนแพทย์โดยเฉพาะภาครัฐ
ปัญหาเรื่องนี้คือคำตอบแทนไม่คุ้มค่า ไม่คุ้มกับยุคสมัย ไม่คุ้มกับการะ
ที่ต้องรับผิดชอบ เราควรมีคำตอบแทนที่สมน้ำสมเนื้อมากกว่าเดิม ผม
มองว่าเราจะทำอะไรเพื่อกู้ศักดิ์ศรีแพทย์คืนมา ให้แพทย์รวมตัวกัน
แก้ปัญหา และเสริมสร้างความสมัครใจ ในแพทยสภา กรรมการทั้งเลือก
ตั้งและแต่งตั้งมีความเป็นเอกภาพสูง เพราะทุกคนตระหนักถึงปัญหาแล้ว
เลิกพูดถึงเรื่องที่เกิดความแตกแยก ตอนนี้นักลิ่งจะมีการปรับปรุงอะไร
หลายๆ อย่างในแพทยสภา

**พ็อยากฝากอะไรกับพี่ๆ น้องๆ ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันของคุณ
แพทย์บ้าง :** เรื่องวิชาการ การบริการ การบริหารงาน ผมว่าไม่น่าเป็น
ห่วงเลย ผมห่วงอย่างเดียวคือทำอย่างไรให้เรามีความสามัคคีมากๆ
เพราะจะเป็นพื้นฐานความสามัคคีของแพทย์ทั้งประเทศ ถ้าจุดย่อยขาด
เอกภาพ นั้นแหละจะเป็นจุดเสื่อมของความเอกภาพแพทย์ในอนาคต

อยากให้ทุกคนเป็นที่เป็นที่นั้งกันไว้ อย่าคิดถึงแต่ตัวเอง ผมให้ประสพ-
การณ์อย่างหนึ่งว่าพออายุมากขึ้น ทุกคนเริ่มมองหาเพื่อนสถาบันเดียว
กัน อย่างรุ่น 4 ของผมจะซึ้นกันมาก ผมรู้สึกภาคภูมิใจมาก ช่วง 6 ปี
ถ้าเราไม่ซึ้นกันไว้ พอเริ่มมีครอบครัวจะเริ่มห่างกันแล้ว คนวัยกลางคน
ถ้ามีเพื่อนอยู่แล้วจะดีมาก จะไม่หันเหไปสู่ความชั่วร้ายแล้ว เพราะมี
เพื่อนคอยดึงไว้และจะหันกลับมาสู่เพื่อนเก่า เพื่อนที่คบกันในช่วงมหา-
วิทยาลัย จะเป็นเพื่อนแท้มากกว่าเพื่อนที่คบหลังจบมหาวิทยาลัย คุณ
จะหาเพื่อนแท้ 100% เหมือนเพื่อนในมหาวิทยาลัยได้ยาก เพราะการ
คบเพื่อนในมหาวิทยาลัยไม่มีผลประโยชน์เงินทองเข้ามาเกี่ยวข้อง

**เรื่องของสมาคมศิษย์เก่าของเราก็มี แต่อยู่ทางใต้ ที่หาดใหญ่ สงขลา
ส่วนหนึ่งอยู่ที่ภาคกลาง กรุงเทพฯ และส่วนหนึ่งเป็นอาจารย์ที่ ม.อ.
หรือละแวกนั้น การรวม 2 กลุ่มจะทำอย่างไร :** ทางสมาคมฯ จะจัด
งานสังสรรค์ที่กรุงเทพฯ ในวันที่ 18 ตุลาคม 2546 ผมคิดว่าทุกคนควร
เห็นความสำคัญของสมาคมฯ ซึ่งผมมองว่าวารสารศิษย์เก่าช่วยได้มาก
แต่วารสารควรจะลงเรื่องอดีตของทุกรุ่นให้มากกว่านี้ เมื่อใช้ชื่อเป็น
วารสารศิษย์เก่าควรเป็นเรื่องศิษย์เก่า เพื่อนๆ ก็อยากทราบเรื่องรุ่น
ของตัวเองหรือรุ่นใกล้เคียง ซึ่งศิษย์ปัจจุบันเองก็อยากทราบว่ารุ่นพี่ๆ
เป็นอย่างไร ศิษย์ปัจจุบันเพื่อนของตัวเองยังเจอกันอยู่ทุกวัน ความมีการ
สัมภาษณ์ศิษย์เก่ารุ่นละคน ให้ครบทุกรุ่น วารสารศิษย์เก่าเพื่อเชื่อม
ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่า ความใกล้ชิดจะมากยิ่งขึ้น และควรมี
การประชาสัมพันธ์ข่าวจังหวัดนั้นๆ มีใครบ้างที่เป็นรุ่นพี่รุ่นน้อง ความ
เป็นที่เป็นที่นั้งแพทย์ ม.อ. มีสูงมาก ควรทำทำเนียบอัพเดท และมี
คอลัมน์ของศิษย์เก่าทุกรุ่น 50% ต้องเป็นเรื่องศิษย์เก่า

เป้าหมายในชีวิต : ผมเป็นคนที่ต้องคอยทำอะไรให้คนอื่น ไม่เคยสบาย
ซักที ผมเป็นนักกิจกรรมทำเพื่อส่วนรวมทำเพื่อสนุก ตอนนั้นผมซี 7 เอง
ผมไม่คิดไต่เต้า ผมจะทำอะไรเพราะผมอยากจะทำ ผมทำวิจัยโดยไม่
มีผลประโยชน์ ผิดก็ไม่มีใครว่า ถูกก็จะมีใครว่า สิ่งหนึ่งที่ทำด้วยใจ มี
ความบริสุทธิ์ใจก็ไม่ต้องเป็นห่วง เป้าหมายในชีวิตผมก็จะอยู่ในวิชาชีพ
ไปเรื่อยๆ แม้ตอนนี้วิชาชีพเริ่มตกต่ำ ผมว่าไม่ใช่หรอก เพราะเราเป็น 1
ในปัจจัย 4 ของคณะครับ เราต้องมีความหนักแน่นและอด ถ้าอดไม่
พอก็พักสักนิด แล้วมาเริ่มใหม่ ตัวผมตอนนี้ภาระส่วนรวมมีมาก ทั้ง
เป็นกรรมการแพทยสภา และกรรมการชมรม เราต้องทำอะไรให้
เครือข่ายแพทย์คลินิกแห่งประเทศไทยเป็นจริง เครือข่ายองค์กรแพทย์
แห่งประเทศไทยเป็นจริง เพื่อมาหนุนเสริมให้แพทยสภามีความยิ่งใหญ่
ขึ้น แพทยสภาจะแข็งแกร่งได้ต้องอาศัยคนรุ่นใหม่ ผมกำลังคิดเรื่อง
การกระจายอำนาจแพทยสภา การเลือกตั้งแพทยสภาสมัยหน้า จะ
ผลักดันให้มีผู้แทนประจำเขต 12 เขต เลือกตั้งเขตและเลือกตั้งคน 19
คน เป็นแบบปาร์ตี้ลิสต์ ทุกเขตจะมีการกรรมการแพทยสภา 1 คน เรื่องนี้
จะทำให้แพทยสภาเป็นที่เชื่อถือของสมาชิกทั่วไปได้...

ความเคลื่อนไหวจากสมาคมฯ

น.พ.คมกริช ฐานิสโร เลขาธิการสมาคมฯ

- ก่อนอื่นต้องขอเริ่มต้นด้วยการแสดงความเสียใจอย่างยิ่งต่อครอบครัวและญาติสนิท รวมถึงเพื่อนร่วมรุ่นของ น.พ.อดิสรณ์ จงใหญ่ลย์พัฒนา ศิษย์เก่ารุ่น 3 ซึ่งได้เสียชีวิตลงอย่างสงบด้วยโรคมะเร็ง CA nasopharynx เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2546 โดยได้มีตัวแทนจากสมาคมฯ มอบพวงหรีดเพื่อแสดงความอาลัยด้วย

- ได้เริ่มเตรียมงานกันแล้วสำหรับงานคืนสู่เหย้าศิษย์เก่าแพทย์ ม.อ. ซึ่งปีนี้จะมีขึ้นในวันพฤหัสบดีที่ 14 สิงหาคม 2546 โดยมีศิษย์เก่ารุ่น 5, 15, และ 25 เป็นแม่ข่ายร่วมกับสมาคมฯ ส่วนสถานที่จัดงานจะแจ้งให้ทราบภายหลัง และเป็นที่น่ายินดีที่ปีนี้ทางสมาคมนักศึกษาเก่า ม.อ. ได้จัดงานสังสรรค์นักศึกษาเก่าภายใต้ชื่องาน "วันศรีตรังคืนถิ่น" โดยจะจัดในวันเสาร์ที่ 16 สิงหาคม 2546 เวลา 18.00 น. เป็นต้นไป ณ สโมสรอาคารคณะพยาบาลศาสตร์ บัชรราคา 200 บาท (รวมครอบครัว) ท่านสามารถสำรองที่นั่งได้ที่ รศ.น.พ.วีระพล จันทร์ดีเย็ง ภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 โทร. 01-9595091

- เหตุการณ์สำคัญสำหรับสมาคมศิษย์เก่าฯ ที่ต้องการสื่อสารแก่ศิษย์เก่าคณะแพทยฯทุกท่าน คือการเลือกตั้งกรรมการและนายกสมาคมฯ แทนชุดเก่า ซึ่งจะหมดวาระในเดือนสิงหาคมนี้ โดยกำหนดให้ศิษย์เก่าเลือกกรรมการได้ 5 คน และเลือกนายกสมาคมฯ 1 คน โดยให้เสนอรายชื่อผ่านไปรษณีย์บัตรที่เราได้แนบมาพร้อมสารศิษย์เก่าฉบับนี้แล้ว (สอดอยู่ในหน้า 9) โดยศิษย์เก่าสามารถเสนอชื่อศิษย์เก่าท่านใดหรือรุ่นใดก็ได้ ให้เป็นกรรมการและนายกสมาคมฯ แล้วเลขาธิการสมาคมฯ จะดำเนินการนับคะแนนในช่วงการประชุมวิชาการประจำปีคณะแพทยศาสตร์และงานคืนสู่เหย้า ที่หาดใหญ่ เมื่อได้รายชื่อแล้ว เลขาธิการสมาคมฯ จะทำการทบทวนผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ จากนั้นนายกสมาคมฯ จะแต่งตั้งกรรมการสมาคมฯเพิ่มเติม และจัดให้มีการประชุมกรรมการชุดใหม่ต่อไป (ผู้ที่อยู่ต่างประเทศหรือไม่ได้รับ P.C. สามารถเลือกตั้งผ่านทาง e-mail : alumni@medicine.psu.ac.th)

จึงขอฝากศิษย์เก่าทุกท่านช่วยกันเสนอชื่อผู้ที่มีความเหมาะสมลงในไปรษณีย์บัตร แล้วอย่าลืมส่งกลับไปสมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ ที่หาดใหญ่ ภายในวันที่ 1 สิงหาคม 2546 ด้วยครับ

โปรดให้ความสใจ

ขอเชิญศิษย์เก่าทุกท่าน โปรดเสนอชื่อกรรมการบริหารสมาคมฯ และนายกสมาคมฯ ผ่านทางไปรษณีย์บัตร (แนบมาพร้อมสารศิษย์เก่าฉบับนี้แล้ว)

ภายในวันที่ 1 สิงหาคม 2546

เลือกนายกสมาคมฯ	1 ท่าน
กรรมการบริหารสมาคมฯ	5 ท่าน

สำหรับผู้ที่ไม่ได้รับไปรษณีย์บัตร หรืออยู่ต่างประเทศ สามารถเสนอชื่อได้ที่

e-mail : alumni@medicine.psu.ac.th

ต้อนรับฉบับสีสัน
โดยการสรรรรมภาพสี
มาเข้าปีสาขตานุอัน

ดูเป็นสีสัน
ช่วยกันเสร้างสี
แต่งแต้มดูดี
เป็นตริ๊งก์ ...

ใครทำอะไร ที่ไหน

ทีมข่าวก๊อปปี้

ทีมข่าว gossip กลับมาอีกครั้งแล้ว หลังจากข่มขู่ร่างกายกับสงกรานต์ไปแล้ว ก็กลับมาข่มขู่ใจอีกครั้งนะคะ ข่าวแรกขอแสดงความยินดีกับครอบครัวคุณหมอดุจดชาศักดิ์-สุนิสา สุชนวาล (รุ่น 14) ที่มีทายาทตัวน้อยให้ข่มขู่ใจถึง 3 คนในเวลาเดียว หลังจากคุณพ่อเฝ้าประคบประหงมคุณแม่เป็นอย่างดี ลูกชายคนแรกยกเค้าความหล่อมาจากคุณพ่อ ส่วนลูกสาวอีก 2 คน ไม่ยอมม้น้อยหน้าถอดความสวยคุณแม่มาเช่นกัน

อีก 2 คู่ที่ไม่ยอมม้น้อยหน้า คู่แรกคุณหมอมัทธิตรา (รุ่น 18) และคุณหมอเพชร พิศนโสภาที่กำลังจะมีทายาทตัวน้อยๆ ในเร็วๆ นี้เช่นเดียวกัน งานนี้คงไม่ต้องมยา แต่ขออย่าคมให้คุณพ่อละกันนะจ๊ะ...อี...อี คู่ที่สองคุณหมोजันทรจิรา ลอยผา(รุ่น 22) เปิดโปบติดบับเลยนะ เจ็บท้องเมื่อไหร่ส่งข่าวด้วย เพื่อนๆ จะยกโขยงไปเชียร์เบ่งจ้า...

หมดข่าวเบียด ก็เป็นข่าวบวชบ้างนะจ๊ะ เดี่ยวหาข่าวบุญไม่รับ คุณหมอดอภิดเพ (รุ่น 22) กำหนดบวชในวันที่ 5 พ.ค. นี้ งานนี้ขอเชิญเพื่อนๆ มารับส่วนบุญที่วัดโคกสมานคุณ โดยถ้วนหน้ากันนะจ๊ะ...

ขอแสดงความยินดีกับ Dr.Tira III (คุณหมอธีรชัย ต้นสันติวงศ์ รุ่น 21) ที่ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนจากภาควิชากุมารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ไปเสนอผลงานวิชาการ ที่งานประชุมประจำปีของสมาคมกุมารเวชศาสตร์แห่งประเทศไทย งานนี้ **ขอบอก!** international ไม่ใช่ Dome นะจ๊ะ (แ่ววๆ มก่าซ้อม speak English จนลิ้นพันเป็นระวิงเขี้ยวละ)

รุ่น 17 ตอนนีหมอบี (แฝดน้อง) กำลังเป็น fellow ในสาขา pulmonary and critical care อยู่ที่ Tulane University ปีสุดท้ายแล้ว ปีหน้าจะกลับมาเป็นอาจารย์ที่ ม.อ. ส่วนผู้พี่แฝดเอ ก็เป็น fellow อยู่ที่ Texas กำลังจะกลับมาเช่นกัน ส่วนหม้ออ่อนตอนนี้เป็นหมอดมยาอยู่ที่ University of Illinois ที่ Chicago, ต้น เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านโรคติดเชื้อ ตอนนี้ทำงานกับ NIH ของประเทศญี่ปุ่น อยู่ที่กระทรวงสาธารณสุข, เพชร จบเป็นหมอเด็กด้านโรคติดเชื้อ ตอนนี้อยู่ที่ศิริราช ส่วนสุทัศน์ ตอนนี้เรียนด้าน GI Med อยู่ที่ Indiana polis จ้า...

รุ่น 18 ขอแสดงความยินดีกับคุณแม่คนใหม่ หมอชิตาพร หรือหมอม้อย ที่เพิ่งคลอดลูกสาวที่แสนจะน่ารัก หน้าตาคล้ายคุณพ่อมาก น้ำหนักแรกเกิด 3,100 กรัม งานนี้ยิ้มไม่หุบทั้งพ่อและแม่เลย, รัศมีได้ติดตามสามีไปเรียนที่ Australia ตอนนีชีวิตกำลังวุ่นวาย เพราะต้องไปปรับตัวหลายอย่าง แต่ระยะหลังน้ำเสียงเริ่มสดใสแล้วจ้า ลูกวัย 6 ขวบที่ชื่อเจ้าเฟรมก็กำลังพูดจากับเพื่อนๆ รู้เรื่อง มีความสุขมาก, เพื่อนๆ เตรียมตัวฟังข่าวดี คุณหมออาร์ท ชาญยุทธ กำลังจะแต่งงาน ถูกขอร้องวิวาห์ กลางเดือนตุลาคม ปีนี้แล้ว, เขียวๆๆๆเพื่อนแม็ก หมอสุกษัย ที่ผันชีวิตตัวเองจากการเป็นหมอดัลย์ ตอนนี้กำลังพยายามจะสอบเป็นผู้พิพากษาให้ได้ เพื่อนๆ ช่วยกันเชียร์หน่อย...

สุดท้ายนี้ ขอเป็นกำลังใจให้กับแพทย์ใช้ทุนและแพทย์ประจำบ้านของทุกภาควิชาที่กำลังจะเข้าสนามสอบในเดือนมิถุนายนนี้ ขอให้สติมั่นคง คิดแคล้วคล่องว่องไว ตอบได้ตั้งใจนึก สู้ศึกได้ทุกสนาม และสุดท้าย...ท้ายสุด...ผ่านฉลุยทุกคนเทอญสาธุ

สักว่าจะว่าถึง extern ใหม่
กว่าจะเป็น "บัวพันน้ำ" กันขึ้นมา
ย้อนอดีตกลับไปมองสัก 2 เดือน
ไม่มีอะไร อย่าตกใจหรือไปแจ้งความ
"กุมภาพันธ์" หลายคนใจระทึก
ใช้ว่ากินยาบ้าหรือร้องรำทำเพลง
ประกาศผลคนมีสิทธิ์สอบรอบแรก
ดันได้เวลาเตรียมสอบเพิ่มมาฟรี
ยิ่งใกล้วันประหารอาการหนัก
เพราะเห็นหน้าเห็นตาหมองๆ ไป
คิดๆ ลูกก็รู้ว่าไม่ใช่
หากปี 5 ทำไว้ดีบุญนำพา
สุดท้ายวิบากกรรมก็ผ่านพ้น
แล้วมานั่งพิเคราะห์สิ่งที่ทำ
ในใจแล้วทุกคนล้วนตื่นเต้น
แล้วที่นี้ก็ต้อง order ยา
ท่านอาจารย์ก็เล็งเห็นปัญหา
อัด 4 วัน ทุกเรื่องที่ต้องรู้
พวกที่ออกข้างนอกก่อนก็หวั่นไหว
ใช้ความรู้ที่สั่งสมมานาน
พวกที่อยู่ข้างในก็ไหวหวั่น
ได้แต่หวังจะเจอผู้ร่วมงานใจดี
เมื่อถึงวันต้องจากกันเข้าจริงๆ
แม้ปกติจะไม่ได้รักกันมากมาย
แยกย้ายไปตามครรลองของชีวิต
ขออวยพรให้เพื่อนสุขสวัสดิ
เหมือนใครๆ ก็เฝ้าดูหนู (ทดลอง) รุ่นแรก
อยากขอให้รอดูความเข้าใจ
ถึงอย่างไรหนูก็เป็นน้องใหม่
ยังต้องการผู้อาวุโสคอยชี้แนะ
ต่อไปหนูจะได้ตกปลาเก่ง
ช่วยสร้างหนูรุ่นใหม่หลายๆ คน
ชีวิตเราคงไม่จบแค่ extern
ตั้งใจเรียนฝึกคิดพินิจ... ไป

หน้าใสๆ จิ้มลิ้มเป็นหนักหนา
ต้องฟันฝ่าด้วยกระบวนท่า "พยายาม"
เห็นเหมือนควนร้อนจากบินหลา 3
โพลกันปี 5 ตาคำๆ เท่านั้นเอง
ทั้งนอนดึก นอนไม่หลับ กระฉับกระเฉง
เป็นเพราะเกรงอ่านไม่ทันวัน compre
หลายคนปอน้ำตาแตกอึ้งกิมกี
อาจารย์บอก sorry ต้องรอรอบต่อไป (นะจ๊ะ)
ไปไหนคนทัก "สบายดีไหม"
หรือจะโดนคุณไสยที่ไหนมา
ออกแนวคล้าย "บุญ-กรรม" เสียมากกว่า
ตอนนี้ไม่ต้องมาชดใช้กรรม (อ่านไม่ทัน - -)
แต่ละคนนำมาคุยเป็นเรื่องซ้ำ
จะได้จำที่ถูกต้องจริงๆ มา
เฮ้ย! จะเป็น extern แล้วนี่หว่า
ตายละหว่า จำ dose ไม่ได้ ุบหายละตุ
อุตส่าห์จัด couse มาอบรมหนู
ยังคิดอยู่ว่าไม่ทันแล้วมั้ง 'จารย์
จากนี้ไปต้องตกปลาเองเป็นอาหาร
เอาไปใช้ทำงานจริงเสียที
นี่ฉันจะเจออะไร ward ไหนนี่
ไม่โชกสับทุบตีเราเกินไป
เหมือนบางสิ่งในชีวิตได้ขาดหาย
แต่สุดท้ายก็เพื่อนกันมา(ตั้ง)5 ปี
บางคนบอก "ฟ้าลิขิต" ใช้ใหม่นี้ (จับฉลากแพ๊ ซ่า ซ่า)
เรื่องราวที่มีจดจำไว้ในใจ
จะทำแปลกดีสักแคไหน
PBL ใหม่เป็นอย่างไรต้องติดตาม
บิกกล้าได้ต้องการคนอุปถัมภ์
หนูจักจำและเคร่งครัดฝึกหัดตน
หมักปลาไร่ไว้กินเองยามขัดสน
ต่อผู้คน ชุมชนและชาติไทย
อย่ามัวเพลินเดินเซเดลไกล
จะได้ไม่มาเสียใจเมื่อสายเอ๋ย

วันมาตา 4125077 Extern Med 26 ปี 2546

ปล. เปิดเพลงประมาณดาจิม เป็น soundtrack ไปด้วย จะได้อารมณ์เป็น 2 เท่าค่ะ

โน้มนัด ปี่หน้อย

ตีวากรณ์ อุบลขลเขตต์

- โต้ขึ้นเอยากเป็นอะไร
- หมอคนกับหมอความชะ
- ฮ้า เอทังสองอย่างเซียวระอะ
- ปลอดภัยไว้ก่อน เมื่อถูกคนใช้/ญาติ ฟ้องด้วยไยชะ

☆ เรามีก้าวัญประจำแต่ละจังหวัด เช่น "นากั้งเพลินตา
 สนิลลาเพลินใจ เมืองใหญ่สองทะเล เสน่ห์สะพานมา ศูนย์การควันเตนใต้"
 อเมริกาเค้าก็มีค่าขวัญ (แบบไม่เป็นทางการ) ประจำรัฐเหมือนกัน
 Minnesota - ดินแดนแห่งทะเลสาบหนึ่งหมื่นแห่ง และขงอีก
 (มีนมีใช้ถ่า) หนึ่งหมื่นล้านตัว
 Massachusetts - ที่นี้ เรากันภาชีน้อยกว่าสวีเดนด้วยละ
 (แหมคชักทุสกีส์) จะบอกให้

☆ ผู้สูงอายุ (ฝรั่ง) มักจะมีความสัมพันธ์กับ aids !!!
 hearing aids walking aids
 band aids governmental aids
 สำหรับผู้หญิง ก็ไม่พ้นเรื่องเกี่ยวกับ men
 menstrual cramps menopause
 mental breakdown

☆ ของเดิม - ถ้าครั้งแรกเราทำอะไรไม่สำเร็จ
 ควรพยายามในครั้งต่อไป
 ของเทียบ - ถ้าครั้งแรกเราทำอะไรไม่สำเร็จ
 ควรหาคนมาช่วย หรือให้ใครทำแทนซะเลย
 ในครั้งต่อไป

☆ คัพพ์บัญญัติ เพื่อความสนุกสนาน (จากสาร ม.อ.วิทยาเขตภูเก็ต)
 hardware - กระต้างกัณฑ์
 software - ละมุนกัณฑ์
 windows - พหุบัญญัติ
 task bar - แท่งภาระ
 powerpoint - จุดอิทธิฤทธิ์
 visual basic - ปฐมพิศ
 microsoft - จิวระทวย
 (คำสุดท้ายนี้ ไม่เกี่ยวกับใครคนหนึ่งในพรรคหนึ่งหรือคณะ)

☆ มติชนรายวัน (อาทิตย์) ฉบับหนึ่ง ในหน้าความรู้สำหรับเด็กๆ
 บอกว่า

obstetrician - สูติแพทย์
 gynaecologist - นรีเวชแพทย์
 surgeon - ศัลยแพทย์
 ซึ่งก็ถูกต้องที่อยู่ แต่พอมถึงคำนี้
 internist - แพทย์ผู้ดูแลเกี่ยวกับบอวัยวะภายใน
 สงสัย คงเปิดดูคำอธิบาย แล้วได้คำตอบว่า เกี่ยวกับ
 internal medicine บ้าทะเลแปลสยั้งงั้น

นี่ถ้าถามพวกหมอชะก่อน ก็จะไม่ฉลาดเคลื่อนยั้งงั้นหรือ
 เพราะ internal medicine = อายุกรรม ดังนั้น internist ก็คือ
 อายุรแพทย์ เช่น คุณหมอสุภมัย วรวงษ์ พิสุทธิ พรเทพย์ สุวรรณ ฯลฯ
 นั้นแหละ

☆ เจราร์ด สตาร์ค เป็นคนฝรั่งเศส อายุ 58 ปี ซึ่งจักรยานยนต์
 ขนาด 600 ซีซี ท่องโลก โดยเริ่มต้นที่ แอฟริกา - ตะวันออกกลาง -
 รัสเซีย - จีน - ญี่ปุ่น - เอเชียอาคเนย์ - อเมริกากลางและใต้ เดินทางมา
 5 ปีแล้ว และจะจบในปีนี้จะ โดยจะไปได้ถึง 178 ประเทศ

ตามความเห็นของเจราร์ด
 - ที่ๆ ไม่เคารพกฎจราจรที่สุด คือ เวียดนาม
 - ถนนที่แคบที่สุด - มาลี มีแต่ทราย
 - ที่ๆ อันตรายที่สุด - คองโก
 - เอเชียเอียบ น่าชมที่สุด ไม่ม่โยรตคนอื่น
 - คนญี่ปุ่น น่ารักที่สุด เคารพกฎกติกาอย่าง
 เกร่งกรัด ต่อให้ถนนไม่มีรถเลย ก็จะไม่
 ไทเซียวขึ้นก่อน ถึงจะไป

ยิ่งกว่านั้น คนญี่ปุ่นสุภาพหมก-ก-ก ไค้งกันเกือบตลอดเวลา
 ขนาดเวลาโทรศัพท์ก็ยังไม่ไค้ง แม้อีกฝ่ายหนึ่งจะไม่เห็นก็ตามที !!!

ชีวิตศิษย์เก่าในต่างแดน : เตรียมตัว ปรับตัวอย่างไร

น.พ.พิเชฐ อุดมรัตน์

ในการประชุมที่บริหารของคณะแพทยศาสตร์ เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2546 ที่ผ่านมา อาจารย์กรีธา ธรรมคำภีร์ ได้หยิบยกประเด็นเรื่องค่าใช้จ่ายในการครองชีพขณะศึกษาอบรมอยู่ต่างประเทศ เข้าหารือด้วย ทำให้ผมเห็นว่าเรื่องการเตรียมตัวและการปรับตัวในขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ต่างแดนนั้น น่าจะมีประโยชน์สำหรับศิษย์เก่าที่มีแผนการในอนาคตอยู่บ้างไม่มากก็น้อย

ก่อนอื่นผมขอแสดงความยินดีกับศิษย์เก่าทุกท่านที่มีความตั้งใจจะไปศึกษาฝึกอบรมในต่างประเทศ ซึ่งผมถือว่าได้ทำหน้าที่เสมือนทูตวัฒนธรรมไปในตัว และเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของ Prince of Songkla University ให้เป็นที่รู้จักแก่ประชาคมโลกด้วย เพราะฝั่งส่วนใหญ่มักจะรู้จักแค่ Mahidol หรือไม่กี่ Chulalongkorn และเขาจะสวดชื่อมหาวิทยาลัยเราอย่างมากที่มีคำว่า Prince อยู่ด้วย ซึ่งจะเป็นโอกาสดีที่จะได้อธิบายให้เขาทราบว่า Prince of Songkla ก็คือพระราชบิดาของในหลวงองค์ปัจจุบัน และทรงได้รับการขนานนามว่าเป็นพระราชบิดาของวงการแพทย์ในประเทศไทยด้วย

เตรียมตัวอย่างไรก่อนไปต่างประเทศ

1. เตรียมข้อมูล ที่สำคัญที่สุดคือ เรื่องที่เราจะไปศึกษาฝึกอบรมว่าเข้ากับเราเข้าใจตรงกันหรือไม่ในเรื่องวัตถุประสงค์ เราจะได้เตรียม supervisor และ project ที่จะทำให้เราทำได้สอดคล้องตรงกัน เตรียมเรื่อง temporary license ว่าต้องมีหรือไม่ก็ขึ้นกับที่เราไปในฐานะอะไร ไปเป็น clinical observer หรือ research fellow หรือ clinical fellow ที่ลงมือปฏิบัติด้วย ถ้าเป็นแบบหลังก็ควรมี license สมัยที่ผมไปอังกฤษเมื่อปี พ.ศ. 2531 นั้น แพทยสภาอังกฤษ (GMC) รับรองโรงเรียนแพทย์ในเมืองไทยแค่ 2-3 แห่งเท่านั้น แต่เขายังไม่รู้จักคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของเรา ทำให้ไม่สามารถได้ license อาจารย์วิจารณ์ พานิช จึงกล่อมผมให้ไปดูทางด้านแพทยศาสตร์ศึกษาด้วย นอกเหนือจากทางด้านจิตเวชศาสตร์ โดยอาจารย์ได้ช่วยให้ผมได้ทุนจากองค์การอนามัยโลก (WHO) เพื่อไปฝึกอบรม เนื่องจาก GMC จะให้ temporary license เฉพาะคนที่ได้ทุนจาก British Council และ WHO เท่านั้น

นอกนั้นก็เป็นเรื่องข้อมูลโรงพยาบาล เมือง และที่พักอาศัยที่เราจะไปอยู่ ซึ่งปัจจุบันข้อมูลเหล่านี้หาได้ง่ายขึ้นจากการ log in เข้าไปดูใน website สำหรับเรื่องที่พักนั้น ขอให้พยายามเลือก

ที่พักที่อยู่ใกล้โรงพยาบาล และสามารถเดินทาง จะได้ประหยัดค่ารถเมล์

2. การเตรียมภาษา บางแห่งกำหนดว่าเราต้องได้คะแนนที่เป็นการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษเท่านั้นเท่านั้นคะแนนก็ต้องสอบให้ได้เสียก่อน และฝึกฝน ซ้อมฟัง ซ้อมพูดให้บ่อยที่สุด ในปัจจุบันก็สามารถฝึกได้ง่ายๆ จากการฟังวิทยุ BBC, ดูหนังสือเสียงในฟิล์มของ UBC ฯลฯ แต่เวลาไปเจอของจริงใหม่ๆ ก็อาจจะงงได้เหมือนกันครับ เพราะฝรั่งแต่ละภูมิภาคก็มี accent กันคนละแบบ เมื่อผมไปถึงเมือง Edinburgh ที่อังกฤษในวันแรกนั้น ผมต้องถามแท็กชื่อว่า pardon? อยู่หลายครั้ง เพื่อให้เขาพูดใหม่ เพราะผมฟังเขาไม่ออก เนื่องจากไม่คุ้นกับภาษาอังกฤษสำเนียงคน Scotland มาก่อน

3. เตรียมเงิน แม้จะได้รับทุน แต่ทุนส่วนใหญ่มักเป็นทุนเพียงแค่ออมเงินใช้จ่ายได้อย่างประหยัด ดังนั้นควรทำบัตรเครดิตไว้สักใบเพื่อให้มาตัดเงินจากบัญชีของเราในเมืองไทย เพราะถ้าจะไปเปิดบัญชีธนาคารในต่างประเทศ และขอทำบัตรเครดิตได้นั้น ก็จะใช้เวลาอีกระยะหนึ่ง และอาจยุ่งยากกว่าในเมืองไทย เมื่อตอนที่ผมไปขอทำบัตรเครดิตกับธนาคาร Royal Bank of Scotland นั้น ผมต้องชี้แจงให้ผู้จัดการทราบว่าเป็นเงินเดือนที่ผมได้รับเป็นเงินบาท เมื่อเทียบกับเงินปอนด์แล้วแม้จะดูน้อยอยู่ก็จริง แต่ผมยังมีเงินทุนอื่นอยู่ด้วย โดยทางองค์การอนามัยโลกได้ส่งเงินมาให้ผมผ่านทางบัญชีธนาคารเป็นรายเดือน ผมจึงได้บัตรเครดิต Access มาใช้ แต่อย่าลืมว่าการมีบัตรเครดิตเป็นเพียงการนำเงินในอนาคตที่ต้องจ่ายจริงมาใช้ในปัจจุบันเท่านั้น "คิดให้ดีกว่าจ่าย" จึงเป็นเรื่องที่ต้องคำนึงไว้เสมอ

4. เตรียมตัว เตรียมใจ ควรจะหัดกินอาหารฝรั่งโดยเฉพาะพวก fast food ไว้บ้าง และหัดทำอาหารง่ายๆ กินเองด้วย เพราะการไปอยู่ต่างประเทศ ถ้าต้องกินข้างนอกทุกวันจะเปลืองมาก แม้ร้านอาหารในโรงพยาบาลจะมีราคาขยับเยาะกว่าข้างนอกก็ตาม เรื่องนี้จึงมีผู้ให้ความเห็นว่า ผู้ชายที่จะไปเมืองนอกนั้นน่าจะเตรียมภรรยา คือพาภรรยาไปด้วย และบางรายวางแผนถึงขั้นเตรียมมีลูกและคลอดลูกในต่างประเทศเสียด้วยซ้ำ ถ้าจะเตรียมแบบนี้จริงๆ ต้องกลับไปดูข้อ 3. ใหม่ คือเตรียมเงินให้พอไว้ก่อน ส่วนเรื่องเตรียมใจนั้น เป็นการเตรียมจิตใจในการที่ต้องไปคนเดียว เพราะต้องต่อสู้กับอากาศที่หนาวเย็น อารมณ์เหงาเนื่องจากการพลัดพรากจากบุคคลอันเป็นที่รักชั่วคราว จึงต้องฝึกเรียนรู้ที่จะอยู่คนเดียว (อย่างมีความสุขพอควร) ให้เป็น

ปรับตัวอย่างไรเมื่ออยู่ในต่างประเทศ

สุภาภิตที่ว่า "เข้าเมืองตาหลิ่ว ต้องหลิ่วตาตาม" ใช้ได้เสมอ เรียนรู้ดูแบบแผนการใช้ชีวิต วิธีคิดในการทำงานในโรงพยาบาลที่เราไปอยู่ด้วย ส่วนมากแล้วฝรั่งมักกินอาหารเที่ยงเวลาบ่ายโมง มักเป็นอาหารง่ายๆ เช่น แซนด์วิช เบอร์เกอร์ และกินในที่ทำงาน กิจกรรมทางวิชาการสำหรับนักศึกษามักมีในช่วงเย็นๆ เช่น 17.00-18.00 น. หรือบางทีมีในช่วง 18.00-19.00 น. ตัวผมเองแรกๆ ก็ไม่คุ้นเคยเหมือนกันเพราะ mindset ของเรา มักคิดว่าเวลานี้ไม่ใช่เวลาที่จะอยู่ในห้องเรียนหรือโรงพยาบาลอีก

ควรรอ่านหนังสือพิมพ์และดู TV ในประเทศของเขามักจะได้มีเรื่องคุยกันเวลาเจอกันในห้องพักแพทย์ หรือใน canteen ถ้าอยู่อังกฤษก็ต้องคุยเรื่องฟุตบอล เรื่องการเมือง ฯลฯ และควรศึกษาระบบการแพทย์สาธารณสุขในประเทศของเขาว่าเป็นอย่างไรจะได้เข้าใจและทำงานได้สะดวกขึ้น

พยายามสร้างสัมพันธ์กับ staff ของที่นั่น รวมทั้งแพทย์จากประเทศอื่นๆ ที่ไปฝึกอบรมที่นั่นด้วย สายสัมพันธ์เหล่านี้จะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อความร่วมมือทางวิชาการต่อไปในอนาคต

ช่วงเวลาที่อยู่ต่างประเทศนั้นเป็น "โอกาสทอง" อย่างมาก สำหรับการทำงานวิชาการโดยไม่มีเรื่องอื่นๆ มารบกวน และเป็นการแก้ความเหงา หรือต่อสู้กับอากาศหนาวเย็นข้างนอกได้เป็นอย่างดี โดยการหลบมาทำงานอยู่ในห้อง ผมเองสามารถเขียนหนังสือเรื่อง "โรคตื่นตระหนก" จบลงได้ โดย 3 บทสุดท้ายนั้นเขียนขณะได้ทุนไปเข้า course "Leadership in Mental Health" ที่ออสเตรเลียอยู่ 1 เดือน อาจารย์ประยงค์ เวชวณิชสนอง ก็มี paper งานวิจัยที่ทำขณะอยู่ในต่างประเทศตีพิมพ์ลงใน international journal ได้หลาย paper

แต่ก็ต้องวางสมุดอยู่เวลาให้ดี เพราะหากมีเวลลอบอยู่แต่ในห้อง ก็จะพลาดโอกาสดีๆ ที่จะได้ชมเมือง ดูธรรมชาติ และชีวิตผู้คนในต่างประเทศ เพราะอุตสาหมาเมืองนอกทั้งที แต่ได้เห็นชีวิตเฉพาะในโรงพยาบาลก็คงกระไรอยู่ เตียวเมื่อกลับมาเมืองไทยแล้วเพื่อนๆ ถามว่า "ไปเมือง Bath มาหรือ ได้ไปดู Stonehenge แล้วยัง" ถ้าตอบว่า "ยัง" ก็คงต้องรำพึงในใจเหมือนบทกวีที่ว่า "อนิจจาน่าเสียดาย ฉันทำชีวิต (ในต่างประเทศ) หล่นหาย เสียเกือบครึ่ง ครึ่งที่หายนั้นลึกซึ้ง มีแต่น้ำผึ้ง บุหงาลาวาลย์"

ขอให้ศิษย์เก่าทุกท่านโชคดี มีสุขในต่างแดนและกลับถึงประเทศไทยโดยสวัสดิภาพครับ

ก่อนเปิดเทอมชั้นปี 5 ปีการศึกษา 2546 พวกเรา med 27 มีนัดไปเที่ยวกันวันที่ 11-14 มีนาคม 2546 ที่หน้าหอบินหลา 3 เพื่อมุ่งสู่หมู่เกาะสุรินทร์ จ.พังงา วัตถุประสงค์หลักของทริปนี้ก็คือ เพื่อเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในชั้นปี โดยมีกลวิธีคือ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และกิจกรรมที่ร่วมกันสร้างสรรค์ขึ้นมา และก็ถึงวันที่ออกเดินทาง 7.30 น. ที่แจ้งมาให้โอวาทพวกเราที่ได้หอ โอวาทหลักก็คือให้ช่วยดูแลกันรักษาความปลอดภัยให้ดี และต้องสวมชูชีพเสมอเลย! อ้อ มีอาจารย์สลิมนเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการนี้ได้ไปกับพวกเราด้วย หลังจากนั้นพวกเราก็ได้แยกชั้นรถ 2 คัน คันที่ 1 มุ่งสู่บ้านพักคนชรา จ.กระบี่ คันที่ 2 ไปวัดถ้ำเสือเพื่อเตรียมที่หลับที่นอน ที่กิน พวกที่ไปบ้านพักคนชรา ไปถึงราวๆ 11 โมง ที่นั่นมีคนชราอาศัยรวมๆ ประมาณ 50 คน เห็นจะได้ มีท่านหัวหน้าบ้านพักมากล่าวต้อนรับ จากนั้นพวกเรารวมๆ แล้วประมาณ 40 คน แบ่งไปนั่งคุย แล้วพาไปตรวจร่างกาย (ตรวจกันเองนะคะ โดยความรู้เท่าที่มีนั่นแหละ) แล้วก็สอนตางๆ ยายๆ เต็นแอโรบิก แต่เป็นแอโรบิกที่โยกๆโยกๆ ไม่ค่อยเป็นท่าเท่าไร ทั้งผู้สอนและผู้ถูกสอน พอจะกลับเนี่ยคุณตาคุดแยยทั้งหลายร้องเพลงขอบคุณพวกเราและบอกว่าให้มาเยี่ยมอีก เขาเป็นว่าประเมินโดยรวมแล้วคิดว่างานแรกประสบผลสำเร็จดี ใช้ได้แฮะ

ออกจากบ้านพักคนชราถึงวัดถ้ำเสือ จ.กระบี่ ราว 4 โมงเย็น มาพบกับเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่ง ที่นั่นเป็นวัดที่มีนักท่องเที่ยวมาเยอะ ใช้กุศโลบายที่จะเผยแพร่ศาสนาโดยการปรับปรุงสถานที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว จุดชมวิวนั้นเขา เป็นจุดหนึ่งที่ว่า ถ้ามาที่นี่แล้ว น่าจะขึ้นไปดู เพราะเป็นจุดชมวิวของเมืองกระบี่ ที่เป็นมุมกว้าง เห็นเขาชานบ้าน เห็นหลายคนจึงต้องก่อสร้างของตัวเองขึ้นไป โดยหาวิธีไม่ว่ายอดเขาที่เห็นอยู่ไม่ไกลนั้นต้องผ่านชั้นบันไดเป็นร้อย เสียเหงื่อกันคนละถังสองถังได้ทีเดียวละ

วันรุ่งขึ้น 12 มีนาคม 2546 พวกเราเดินทางกันแต่เช้า ประมาณตี 5 แวะกินข้าวเช้าที่ตลาดทับปุดและมาถึงท่าเรือคุรุบุรี ประมาณ 10 โมงเช้า ทิวลำน้ำที่ hyperactive bowel sound ลงเรือ 2 ลำ มากินข้าวเที่ยงบนเรือพร้อมกับข้าวอย่างหนึ่งที่หลายคนที่ต้องแถมมือขอให้ได้มากคือ Dimen นั้นเอง เล่นเอา dehydrate กันไปหลายคนเลยทีเดียว

และแล้ว...เมื่อหัวเรือมุ่งหน้าสู่หมู่เกาะสุรินทร์ มองเห็นเกาะอยู่เบื้องหน้า น้ำทะเลใสสวยใสจนมองเห็นแนวปะการัง อะไรจะสวยปานนี้เรือโดยสารทั้งสองลำที่เรา นั่งไป จอดลอยลำอยู่หน้าหาดไม้งาม ซึ่งตกลงกันว่าจะกางเต็นท์นอนกันที่นี่ เรือลำใหญ่ไม่สามารถเข้าไปลึกกว่านี้ได้ ต้องใช้เรือหางยาวจากเกาะวังจิวมารับพวกเราขึ้นเกาะ ระหว่างที่นั่งเรือหางยาว แอบมองข้างๆ เรือ น้ำใสแจ๋วเห็นปะการังกับปลาตัวน้อยๆ เยอะแยะไปหมด พอขึ้นเกาะได้ หัวเรือหัวแรงของชั้นปีก็ไปติดต่อเจ้าหน้าที่เรื่องอาหาร ที่พัก และอุปกรณ์ดำน้ำ เพื่อนๆ ที่เหลือ ก็เอาของไปเก็บที่เต็นท์ ที่ทางไว้ริมทะเลหน้าหาดไม้งาม ตกเย็นบางคนก็เล่นน้ำทะเลหน้าหาด ประมาณ 1 ชม ตรงได้เวลากินข้าว เท่านั้นล่ะเมื่อกันตรงเวลาทุกคนไม่เหมือนไป round ward เลย หลังจากกินข้าวเสร็จ พวกเราก็มีประชุมชั้นปีแป๊บหนึ่ง เพื่อสรุปกิจกรรมที่ร่วมกันทำใน 1 ปีที่ผ่านมา และ discuss กัน ถึงจุดดีจุดด้อยของแต่ละงานในชั้นปี จากนั้นก็แยกย้ายกัน บ้างเล่นไฟ บ้างนอนดูดาว บ้างก็นอนคุยกัน

วันที่ 13 มีนาคม 2546 ตื่นขึ้นเมตกก็หยิบฉวยอุปกรณ์ส่วนตัวขึ้นไปแปร่งพื้นล้างหน้า แต่ไม่มีใครอาบน้ำซักคน เนื่องจากหัวหน้าขอ-ร้องไว้ว่าไม่ให้อาบน้ำ เปลืองน้ำ ทุกคนก็ยินดีทำตาม จากนั้นก็กินอาหารเช้าของทางอุทยาน และขึ้นเรือเริ่มการผจญภัยของวันนี้

จุดแรกของวันนี้คือเกาะสตอร์ค ซึ่งอยู่ด้านเหนือสุดของหมู่เกาะสุรินทร์ ถ้าอยู่ที่นี้แล้วมองไปจะเห็นเกาะยาวๆ อยู่ใกล้ๆ นั่น คือเกาะเชือก อยู่ในเขตพม่าแล้วละ เข้าน้ำและคลื่นแรง ไรต์ที่พาพวกเราไปก็ถึงแล้วจะให้พวกเราลงดำน้ำที่นี่ดีมั๊ย แต่ที่คนขับเรือก็คะยั้นคะยอให้ลงไป บอกว่าไหนๆ ก็มาแล้ว ลงเหอะ แล้วก็เลี้ยวเรือพาไปปล่อยที่ต้นกระแสน้ำ และพอมีเพื่อนโดดดูมลงไปก่อน ถามว่าสวยไหม เพื่อนบอกว่าสวย เท่านั้นแหละลงกันหมดเรือเลย แต่ที่นี้ปะการังเริ่มแยแล้วละ หักๆ เยอะไปหมด แต่ตื้นะที่มีปลาเยอะ โดยเฉพาะปลาการ์ตูนแปลกๆ ไม่เคยเห็นที่จุดดำน้ำอื่นๆ มาก่อน ที่เกาะสตอร์คเนี่ยไม่มีทุ่นให้ผูกเรือ พี่คนขับ

เรือบอกว่า ให้ไปตามถ้ำ แล้วเดี๋ยวเค้าจะตามไปเก็บชิ้นเรือเอง แต่ที่ถ้ำต้นต้นนี้สิ มีเพื่อนเราเห็นฉลามด้วยละ ตัวประมาณเมตรนึงได้ นับว่าคุ้มจริงๆ

จุดดำน้ำจุดที่สองของวันนี้คือ อ่าวจาก ขึ้นชื่อเรื่องปะการังสวยงามและสมบูรณ์ที่สุดในหมู่เกาะสุรินทร์ พอลงน้ำเท่านั้นแหละทุกคนต่างพูดว่าอะไรมันจะสวยขนาดนี้ ต่างคนต่างตำคุดตำว่าด้วยกันใหญ่ ชักพักเห็นอาจารย์สีลมพายเรือมาสบายใจ เพิ่งรู้ว่าอาจารย์แอบเช่าเรือมาจากอุทยานใ้เรือใหญ่มาพายเล่นที่เกาะ

จุดที่สามที่อ่าวแม่ยาย ที่นี่ไม่ค่อยมีอะไรให้ดูแล้ว เพราะว่า เป็นผลกระทบจากปรากฏการณ์ เอลนีโญ หรือปรากฏการณ์สหาห่วย เกิดทุหนุ่นนั้นเองละ เป็นอ่าวที่รอการปรับปรุงอยู่ เพื่อนหลายคนจึงไม่สนใจที่จะดำน้ำดูปะการังเท่าไร แต่กลับมากกระโดดน้ำเล่นแทน

จุดต่อไปคืออ่าวผักกาด ที่มีชื่อเรื่องปะการังเขากวาง ที่ใ้เก็ดปล่อยเราลงเรือที่จุดนี้ แล้วบอกให้เราว่ายตามน้ำไปเรื่อยๆ ว่ายไปหาทุ่นสีส้มๆ ที่เห็นอยู่ไกลๆ ทุกคนก็ไม่รอช้ารีบว่ายน้ำดูปะการัง มุ่งหน้าไปทางทุ่นสีส้มๆ ตามที่พี่เค้าบอก ระหว่างทางก็เห็นโลกใต้น้ำมากมาย สวยงามจริงๆ ไม่นึกว่าวันหนึ่งเราจะได้มุดดำน้ำอย่างจ๊อบอย่างนี้ พอถึงทุ่นสีส้มๆ พี่เค้าก็เอาเรือมารับขึ้น แต่บางคนก็ไม่ถึงซะทีสิ

จุดดำน้ำสุดท้ายของวันนี้ คือเกาะไซ หรือตอรินลา ที่นี้ตื้นนะดังมากที่เดียวเพราะถือได้ว่าเป็นจุดดำน้ำที่สวยงามมาก ๆ ของหมู่เกาะสุรินทร์เลยที่เดียว พอถึงที่ตอรินลา บางคนไม่รอช้ากระโดดน้ำว่ายไปก่อนเลย แต่บางคนก็หมดแรงแต่ยังมีใจฮึดสู้ก็โดดตาม ที่นี้ได้เห็นปลาตัวโตๆ แปลกๆ บางฝูงมีเป็นหมื่นๆ ตัว ว่ายมาล้อมเราไว้ ปะการังก็สวยสมบูรณ์มากๆ พอจบการเดินทางของวันนี้ทุกคนต่างสลับสโล การประชุมชั้นปีในคืนนี้จึงไม่ค่อยมีเสียงกันเท่าไร

วันสุดท้ายจะกลับแล้ว พวกเรานัดให้เรือมารับที่ช่องขาด ซึ่งต้องเดินทางผ่านเส้นทางศึกษาธรรมชาติ จากหาดไม้งามระยะทาง 2,000 เมตร นี่คือนเส้นทางศึกษาระบบนิเวศป่าบนเกาะที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งในไทย ตลอดเส้นทางมีป้ายให้รายละเอียดที่น่าสนใจ ระหว่างทางเดินถึง 11 สถานีด้วยกัน ที่เรียกว่าช่องขาดนี่คือว่าช่วงที่น้ำลงจะมีทางเชื่อมระหว่างเกาะสุรินทร์เหนือและใต้ได้ จากนั้นพวกเราก็เดินทางกลับด้วยความประทับใจ

ทริปชั้นปีครั้งนี้ถือกำเนิดได้เพราะพวกเราทุกคนที่ช่วยกันนั่นเอง ความประทับใจที่ได้จากทริปครั้งนี้ เป็นเสมือนความทรงจำที่ดี ที่ทำให้พวกเราระลึกถึงเหตุการณ์ที่เคยทำร่วมกันและภาพดีๆ เหล่านี้จะเป็นสิ่งเตือนใจให้พวกเรามีความสัมพันธ์ที่จะหล่อหลอมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันต่อไป...

บ า เ ยี ย บ บ า เ ยี ย บ

น.พ.สาริต ธรรมสิทธิ์บุรณ

น้องแป๊ะ ที่รัก

คิดว่าทุกคนทางสงขลานครินทร์สุขสบายดี พี่มาอยู่อเมริกาได้เกือบครบ 6 ปีแล้ว เวลามานไปรวดเร็วเหลือเกิน หลังจากกลับไปเยี่ยม ม.อ. เมื่อ 3-4 เดือนที่แล้ว รู้สึกภาคภูมิใจในความเป็นสงขลานครินทร์ของเรา สงขลานครินทร์ของเราเติบโตขึ้นมากทีเดียว ปลื้มในผลงานของอาจารย์และที่ๆน้องๆ ทุกคน พี่จึงเขียนมาเล่าเรื่องจิปดะ อย่างน้อยก็เพื่อเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ที่ขาดช่วงไป และคิดว่าคงเป็นประโยชน์แก่น้องๆ ที่จะมาศึกษาต่อในอเมริกา

การมาเรียนต่อเมืองนอก เป็นความไม่ฝันของใครหลายคน ไม่ว่าจะมาเพื่อประกอบไทยความรู้ มาเที่ยว มาชูปตัว หรือต้นสังกัดอ่อนหวาน (กึ่งบังคับ) ใ้มากก็แล้วแต่ หากมาถึงแล้วก็จะรู้ว่าอเมริกานี้มีอะไรต่อมิอะไรให้เราเรียนรู้มากมายกว่าที่เราคาดคิด อยู่ที่ว่าจะไขว่คว้าไปได้คุ้มมากน้อยแค่ไหน

การเตรียมตัวขั้นแรกคือการสอบ USMLE มีขั้นตอนค่อนข้างมาก ลองถามรุ่นพี่ที่ทำสำเร็จมาก่อน เขาจะช่วยให้เราได้มาก เราจะได้ไม่เริ่มต้นจากศูนย์ รับรองว่าไม่ยากเกินความสามารถ การเตรียมตัวสอบสัมภาษณ์เป็นเรื่องใหญ่ ต้องเตรียมตัวมากพอสมควร เพราะอย่าลืมว่าเราไปสอบแข่งขันชิงกับคนอเมริกันเจ้าของประเทศ โดยเฉพาะคนที่ไม่เคยไปเมืองนอกเมืองนากับเขามาก่อน เราต้องสืบว่าแต่ละเมืองที่เราไปสัมภาษณ์มีหมอไทยอยู่หรือเปล่า ส่วนใหญ่แล้วก็มีมักจะยินดีที่จะช่วยเหลือเรื่องที่พักแล้วจะส่งต่อกันไปเรื่อยๆ ตามเมืองต่างๆ เหมือน Federal Express บางที่เราได้รับสัมภาษณ์เพิ่มขึ้นก็เพราะระบบส่งต่อที่แหละ ส่วนใหญ่สถาบันที่คุ้นเคยกับคนไทย มักจะชอบคนไทย โอกาสที่ได้รับการสัมภาษณ์หรือได้รับตำแหน่งก็มากขึ้นด้วย

ถามว่าต้องเตรียมตัวอย่างไรบ้างก่อนมาเรียนต่อ คำตอบง่ายๆ คือเตรียมตัว เตรียมใจ เตรียมตัวว่าอาจจะต้องลำบากในช่วงแรกๆ เตรียมใจว่าตำราใหม่ในชีวิตกำลังจะเริ่มขึ้น ถ้าเตรียมความรู้น่าจะเตรียมด้านภาษามากกว่าด้านวิชาการ ความรู้ที่เราสั่งสมจาก ม.อ. นั้นเหลือเพื่อที่จะไปสู้รบปรบมือได้สบายมาก การสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว มั่นใจ สำคัญไม่ต้องใช้ภาษาเลิศจูร์ ถึงขั้นเปิด dictionary ก่อนพูด

หากภาษาเราดีได้ระดับหนึ่ง ชีวิตการทำงานและการปรับตัวจะง่ายขึ้น

ตอนมาถึงอเมริกาใหม่ๆ ก็ต้องปรับตัวพอสมควร "culture shock" ไม่เท่าไร เพราะเตรียมใจมาแล้ว บวกกับการที่เข้ากับคนง่าย ก็ปรับตัวปรับสีกันไป ที่ต้องใช้เวลามากพอสมควร คือการจัดระบบความคิดอ่านของเราให้เข้ากับระบบอเมริกัน พวกเราเคยชินกับความคิดระบบ hypothetico - deductive model หมอไทยเราเก่งสามารถวินิจฉัยโรคได้จาก differential Dx แค่ 3-4 โรค ในขณะที่คนที่คิดแบบ theoretico-inductive model เขาคิดกว้างประมวลความรู้ที่มีในสมองและ textbook แล้วคิดแยกโรคถึง 10 โรค นี่เป็นเรื่องธรรมดา และเขาก็ส่ง investigation กวาดเรียบร้อยโรงเรียนอเมริกัน แรกๆเราคิดว่ามันตลกดี แต่เราก็ไม่ควรไปด่วนตัดสิน เพราะสถานการณ์ต่างกันทั้งปัจจัยการเงิน กฎหมาย ระบบขึ้นโรงขึ้นศาลเพื่อความยุติธรรม (หรือยุติ) และที่สำคัญคือ ความคิดที่ยอมเสียเงินเสียทองมากมายมหาศาลดีกว่าวินิจฉัยผิดพลาดแม้แต่ครั้งเดียว อย่างไรก็ตามตั้งแต่ evidence based medicine เป็นที่ยอมรับกว้างขวาง ระบบ protective/defensive medicine ก็เบาบางลงไป

เรื่องวัฒนธรรมการทำงานก็แตกต่างพอสมควร ความอดทนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะผู้ร่วมงาน พยาบาลบางคนค่อนข้างหยาบคาย ไม่ค่อยให้ความเคารพเท่าไร โดยเฉพาะกับ Intern การระคอกจิตใจก็มีบ้างเป็นเรื่องธรรมดา ต้องระมัดระวังว่า "การมีเกียรติและเป็นที่ยอมรับอยู่ที่ตัวเราเอง ไม่จำเป็นต้องเรียกร้องจากผู้อื่น" แต่จุดดีของคนที่นี่ คือส่วนใหญ่เป็นการถกเถียงด้วยเหตุผลแล้วไม่มี personal conflict ตามมา วันรุ่งขึ้นหรือเพียงชั่วโมงถัดมาก็เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ซึ่งแตกต่างจากบ้านเรา

การที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอเมริกัน ไม่ยากเย็น แต่ต้องมีความอดทนและใจสู้ ถ้าหากได้มาอยู่เมืองใหญ่อย่าง New York หรือ Chicago ซึ่งคนเขาคุ้นเคยกับคนหลากหลายชาติภาษา และรู้ว่าคนไทยหัวดำๆ อย่างเรา ก็มีดีเหมือนกัน เชื่อไหมว่าบางคนก็ออกปากว่าโปรดปรานอาหารไทย แต่กลับนึกว่าเรามาจาก Taiwan (ไต้หวัน) ไปนั่นแหละ

อาจจะเคยได้ยินมากกว่าอเมริกันชนเป็นคนช่างแข่งขัน แข่งขันชิงดี อันนี้เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะเขาเติบโตมาแบบนี้ แต่อย่าตระหนกตกใจไป จากประสบการณ์ส่วนตัวแล้วรู้สึกชื่นชมที่เขา "ดิ้น" งามส์ ไม่ "เล่น" งามส์ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เขาแข่งขัน ชิงดี แต่ไม่ชิงเด่น เพราะถ้าเราจริงจัง ความเด่นจะตามมาเอง คนที่นี้ workaholic มาก ถ้าทำดีแล้วได้ดี ใครๆ ก็อยากทำงานถูกไหม ที่น่าชื่นชมคือเขาทำงานหนักทหนักหนาสักอย่างไร ก็มีความสุขสนุกกับงาน เขาทำไปเพื่อคนไข้และความภูมิใจในผลงานของตน มิใช่แค่หน้าที่หรือทำเพราะมารงว่าจะถูกตำหนิ

คนไทยเราเป็นที่รู้ว่าย่นทำงาน มารยาทดี ไม่พูดมาก ซึ่งต่างจากแพทย์ประเทศอื่นๆ บางประเทศ แต่จะให้เทียบอย่างเดียวก็น่าดี ต้องพูดเมื่อมีโอกาส ทำนองพูดน้อยต่อย่นัก คนอเมริกันเขาก็รู้และดูออกว่าใครไม่ใครฉลาด ไม่จำเป็นต้องพูดมากเสมอไป ที่สำคัญอีกอย่างคือความซื่อสัตย์ เราทำดีก็จะได้รับคำชม ทำผิดก็ต้องยอมรับผิด นี่คือนิสัยที่อเมริกันชอบสำหรับคนไทย อันนี้ไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะมีนิสัยเหมือนทั้งหมด แต่บางลักษณะนิสัยที่เป็นพื้นฐานสำหรับคนไทย แต่เป็นอะไรที่เป็นจุดเด่นเมื่อมาอยู่ในสังคมที่มีพื้นฐานต่างกัน ก็ต้องพยายามเก็บรักษากันไปด้วย

ชีวิตที่นี้ไม่ใช่จะมีแต่งาน งาน งาน ถ้าเราเป็นคนรักสนุก ไม่ว่าจะกีฬาหรือท่องเที่ยว จะมีกิจกรรมมากมายให้คลายเหงา คนที่นี้ให้ความสำคัญกับวันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุดพักผ่อนอย่างมาก มันเหมือนเป็นยาสูบกำลังให้กลับมาทำงานใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อเมริกาเป็นประเทศใหญ่ ผู้คนต่างชาติต่างภาษา และวัฒนธรรมผสมผสานอย่างกลมกลืน อันนี้ทำให้เป็นประเทศที่มีเสน่ห์และน่าสนใจให้ค้นหาได้ไม่รู้จบ

อยากเชิญชวนพี่น้องสงขลานครินทร์มาเปิดตำราชีวิตนี้ บทใหม่ บทที่แตกต่าง ตำราที่เราสามารถขีดเขียนได้อย่างเสรี

สาริต ธรรมสิทธิ์บุรณ์

Pediatrics : University of Illinois at Chicago Hospital
Master of Health Professions Education : University of Illinois at Chicago College of Medicine
Pediatric Critical Care Medicine : Baylor College of Medicine

สุทัศน์ ธรรมสิทธิ์บุรณ์

Internal Medicine : Albert Einstein College of Medicine, Bronx Lebanon Hospital Center
Pulmonary & Critical Care Medicine : Tulane University Health Science Center
Sleep Medicine : University of Texas Southwestern Medical Center at Dallas

หมอรุ่น 17 satidt@bcm.tmc.edu

16 สิงหาคม 2546 สมาคมนักศึกษากำ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จัดพบปะสังสรรค์ศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ณ สานระหว่างอาคารเรียนรวม คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่เวลา 18.00 น. บัตรราคา 200 บาท (รวมครอบครัว) ติดต่อสำรองที่นั่งได้ที่ น.พ.วิระพล จันทร์ดียิง ภาควิชาสูติศาสตร์รีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 โทรศัพท์ 01-9596091 ท่านสามารถมารับบัตรได้ที่บริเวณหน่วยงาน

ใบเชิญชวนบริจาคเงิน

แก่สมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อ (น.พ./พ.ญ.).....
สกุล.....
รุ่นที่..... ปีการศึกษา.....
ที่อยู่.....
ตำบล..... อำเภอ.....
จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
e-mail :

มีความประสงค์บริจาคเงินให้แก่สมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน.....บาท

(.....)

โดยวิธี

- () ธนาคารสิ่งจ่าย นายแพทย์คมกริช รุณิสโร ปณ.เคอหงส์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
- () โอนเงินหมายเลขบัญชี 565-2-49962-1 ชื่อบัญชีสมาคมศิษย์เก่า คณะแพทยศาสตร์ ม.อ. ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขา ม.สงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
- () เช็คของขวัญสิ่งจ่ายบัญชีสมาคมศิษย์เก่า คณะแพทยศาสตร์ ม.อ.

ใครเอ่ย ...

ไม่มีผู้รับโปรดสงคิน สมาคมศิษย์เก่าคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์